

Αντιφωνητής

Η ετυμολογική σύσταση έχει αξία ρίζας και μνήμης καταγωγικής, συνεπώς παιδαγωγεί εν πνεύματι ταυτότητας και βαθύτερης αυτογνωσίας
Γ. ΚΑΛΙΟΡΗΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΝΘΡΑΚΙΚΟ ΕΝΤΥΠΟ ΓΝΩΜΗΣ

12 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2006

ΕΤΟΣ 8ο / ΑΡ. Φ. 193 / ΤΙΜΗ 0,90 €

Ευρωπαϊκός διαγωνισμός και αντιφωνητική συμμετοχή

Διαγωνισμό για παιδιά κι εφήβους με θέμα «Η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα δικαιώματα του παιδιού» διοργανώνει η Κομισιόν. Παιδιά και έφηβοι απ' όλες τις χώρες της Ε.Ε. και ηλικίας 10 - 18 ετών προσκαλούνται να δημιουργήσουν μία άφισα που θα παρουσιάζει την ιδέα της προστασίας, του σεβασμού και της προώθησης των δικαιωμάτων των παιδιών.

Επειδή όμως χάσαμε τη διορία (έληγε στις 10 Απριλίου), είπαμε να μην πάει χαράμι ή προσπάθειά μας για την συμμετοχή στον διαγωνισμό: Δημοσιεύουμε λοιπόν σήμερα την άφισα που δεν προλάβαμε να στείλουμε. Είναι μία σκηνή από την φυγή των Σέρβων αμάχων από το Κόσοβο (Πρίζρεν, 15 Ιουνίου 1999), μόλις κόπασαν οι ναζιστικοί βομβαρδισμοί της ευρωατλαντικής όρδης. Που τό θυμηθήκαμε; Έ, νά, τώρα που επισφραγίζεται τό εγκλημα, με τις «διαπραγματεύσεις» στη Βιέννη για τό μέλλον του Κοσσυφοπεδίου, τό θεωρήσαμε επίκαιρο.

Τί λέτε; Θά κερδίσαμε κανένα βραβείο;

Τραγικά επίκαιροι;

Τό δημοσίευμα τής κυριακάτικης «Καθημερινής» που αναφερόταν στα σενάρια τουρκικής έγερσης μειονοτικού ζητήματος στη Θράκη έκανε πολύ μεγάλη έντύπωση. Άρκετοί έσπευσαν νά ζητήσουν τή γνώμη μας για τίς πληροφορίες που περιείχε και για τίς πιθανότητες επιτυχίας του. Για άλλη μιά φορά λοιπόν νά πούμε μερικά πράγματα καθαρά:

Καθόλου δέν μάς απασχολεί τό ζήτημα! Τό πρόβλημα (κατ' έμας) δέν βρίσκεται στό αν ή Άγκυρα θά επιλέξει αυτήν ή τήν άλλη συγκυρία για νά μάς ανακατώσει, αλλά στό ότι υπάρχουν οι πρόσφορες συνθήκες για νά τό πράξει. Και τίς συνθήκες αυτές τίς διαμορφώνουμε, κυρίως, έμεις οι ίδιοι. Προσέξτε ποιού δείχνουν τώρα ν' άνησυχούν: Όσοι επί χρόνια όλόκληρα λούζονταν κάθε ροχάλα των κεφαλόσκυλων τύπου Έτζεβίτ, Ντεμιρέλ, Τζέμ κτλ και θεωρούσαν «υπερπατριώτες» όσους - όπως έμεις - δέν χαριεντίζονταν μαζί τους! Όταν όμως έχεις κάνει καριέρα σαν παπαγαλάκι του πολυπολιτισμού, του ύποπατριωτισμού και του άντιεθνικισμού ΔΕΝ ΔΙΚΑΙΟΥΣΑΙ ΝΑ ΑΝΗΣΥΧΕΙΣ. Και ό Έρντογάν σίγουρα είναι ό συγκριτικά καλύτερος Τούρκος ήγέτης, τόσο για μάς, όσο και για τον λαό του. Θά επιδιώξει άντιπερισπασμό στην κουρδική έγεγερση; Θά ζητήσει (έλληνικά) ανταλλάγματα για τή χασούρα του στην Ανατολή; Δέν ξέρουμε. Όστόσο, αν έμεις είμαστε σοβαροί και έπαρκείς στην υπεράσπιση των δικαιών μας, τίποτε δέν θά μάς πανικόβαλε. Τώρα, που κατά κανόνα τρέχουμε πίσω από τίς εξέλιξεις, ασκούμαστε στην οίωνοσκοπία και στην σεναριογραφία...

Ο καθ. ΔΗΜΗΤΡΗΣ (ΤΖΕΗΜΣ) ΠΙΕΤΡΑΣ

Σέ άποκλειστική συνέντευξη στον «Αντιφωνητή»!

Τό παγκόσμιο σκηνικό με τήν ματιά του μεγάλου Έλληνοαμερικανού διανοούμενου, συνοδίτη των όπου γής καταπιεσμένων, προσφέρει μιά επαναστατική άνάγνωση του διεθνούς γίνεσθαι (Στή σελίδα 5)

Έλένη Γκιокτσέ:

Υποψήφια δήμαρχος Άλεξανδρούπολης

Έδώ και καιρό έχει συγκροτηθεί μία πολιτική κίνηση στην Άλεξανδρούπολη από ανθρώπους που ή μέχρι σήμερα πολιτική τους μαρτυρία υπόσχεται κάτι διαφορετικό (και πολλοί είναι και φίλοι μας) από τή γνωστή παρακμή στα δημοτικά πράγματα. Στις 29 Μαρτίου ψηφίστηκε ως επικεφαλής τής κίνησης ή κ. Έλένη Γκιокτσέ, με τήν όποια κάναμε τήν παρακάτω συζήτηση:

Η πρώτη γυναίκα υποψήφια δήμαρχος στην ιστορία τής πόλης. Πώς προέκυψε αυτό;

Με πολύ φυσικό τρόπο. Όπως πρέπει να προκύπτουν οι υποψηφιότητες. Διαπιστώσαμε ότι έχει υποβαθμισθεί ή ποιότητα τής ζωής μας, ότι ή καθημερινότητά μας είναι δύσκολη, ότι ζούμε σε έναν Δήμο με πλεονεκτήματα που όμως δέν μπορούμε να άπολαύσουμε. Αίσθανόμαστε ότι ή κατάσταση έχει φτάσει σε άδιέξοδο, άπογοητευθήκαμε από τον τρόπο που διαχειρίζονται οι δημοτικοί άρχοντες τα θέματα τής πόλης, διαφωνούμε με τίς διαδικασίες όρισμού ύποψηφίων δημάρχων από κέντρα τα όποια βρίσκονται μακριά από τίς τοπικές κοινωνίες, δέν έκφραζόμαστε μέσα από άρχηγικές τάσεις και δημοτικές κινήσεις που δημιουργούνται από τήν προσωπική φιλοδοξία προσώπων.

Συνατηθήκαμε δημότες τής Άλεξανδρούπολης, συγκροτήσαμε τήν «Κοινωνία των πολιτών», δουλέψαμε μέσα από τίς τακτικές συναντήσεις

τής όργανωτικής επιτροπής, μέσα από τίς γενικές συνελεύσεις και με έπαφές που πραγματοποιήσαμε με φορείς και πολίτες και διατυπώσαμε τίς άρχές τής κίνησής μας. Πέντε ύποψήφιοι για τή θέση του επικεφαλής τής κίνησης πρότειναν όμόφωνα έμένα για αυτήν τή θέση και αυτή ή πρόταση έγινε δεκτή από τή Γενική συνέλευση, επίσης όμόφωνα.

Δέν καταλαβαίνω γιατί να προξενεί έντύπωση τό ότι είμαι γυναίκα. Τό ότι δέν υπήρξε νωρίτερα γυναίκα ύποψήφια είναι άξιο άπορίας. Είμαστε ό μισός πληθυσμός, βιώνουμε τα ίδια προβλήματα, ίσως και με έντονότερο τρόπο, δουλεύουμε μέσα και έξω από τό σπίτι, συνδυάζουμε πολλούς διαφορετικούς ρόλους, άποδεικνύουμε καθημερινά τίς ικανότητές μας. Έχουμε τό ίδιο δικαίωμα «του έκλέγειν και έκλέγεσθαι» με τους άνδρες.

Οι ύποψήφιοι δήμαρχοι έχουν συνήθως «όραμα». Από σάς τί διαφορετικό να περιμένουμε; Δέν πιστεύω ότι ένα πρόσωπο κατέχει τή μοναδική αλήθεια, ούτε ότι μπορεί να είναι ό σωτήρας με τίς μαγικές συνταγές που θα λύσει αυτόματα τα προβλήματα τής πόλης. Πιστεύω ότι «όραμα», γνώμη και πρόταση για τό πώς πρέπει να είναι ό Δήμος μας έχουν πάρα πολλοί άνθρωποι. Αυτό που προτείνουμε έμεις είναι να ακούσουμε ποιές είναι οι άνάγκες των δημοτών, να συνθέσουμε τίς προτάσεις τους, να αξιοποιήσουμε τό ανθρώπινο δυναμικό του Δήμου, τίς γνώσεις του, τήν εξειδίκευσή του,

τή φαντασία του. Η ζωή είναι πολύ σύνθετη πλέον για να έπαρκει ένα μυαλό για τήν αντιμετώπιση των προβλημάτων. Θέματα που δυσκολεύουν τή ζωή μας, όπως ή λειτουργία των υπηρεσιών του Δήμου, τό κυκλοφοριακό, ή δυνατότητα να περπατάμε στα πεζοδρόμια τής πόλης μας, τό πράσινο, ό πολιτισμός αλλά και γενικότερα θέματα που σχετίζονται με τήν ανάπτυξη τής πόλης, τήν οικονομία, τον τουρισμό, έπιβάλλεται να προσεγγίζονται μέσα από διαδικασίες συμμετοχής και διαλόγου. Ό ένεργός πολίτης και όχι ό ψηφοφόρος είναι χρήσιμος και άποτελεσματικός για τή ζωή του Δήμου.

Τα πεζοδρόμια τής πόλης έχουν γίνει προεκτάσεις καταστημάτων, χώρος τραπέζοκαθισμάτων και πάρκινγκ. Υπάρχει λύση;

Οι δημότες δέν είναι μία άδιοφοροποίητη ομάδα. Οι άνθρωποι έχουν πολλούς ρόλους

και πολλές δραστηριότητες και πολύ συχνά τα συμφέροντά τους είναι άντικρουόμενα. Στη συγκεκριμένη περίπτωση τό συμφέρον των καταστηματαρχών είναι σε βάρος των άναγκών των δημοτών που χρειάζονται μία πόλη λειτουργική, πεζοδρόμια στα όποια μπορούν να κυκλοφορήσουν παιδιά και ήλικιωμένοι, χώρους προσβάσιμους για Άτομα με Ειδικές Άνάγκες. Οι άποφάσεις του Δήμου δέν είναι οδύτερες ή άνώδυνες. Όροι λειτουργίας των καταστημάτων, κανονισμός για λειτουργίες που μπορούν να άναπτυχθούν στα πεζοδρόμια είναι άναγκαία αλλά όχι ικανή συνθήκη για τήν αντιμετώπιση του προβλήματος. Η δυνατότητα του Δήμου να επιβάλλει τήν έφαρμογή αυτών των κανόνων και τό σθένος των δημοτικών άρχόντων να άντισταθούν σε πιέσεις και να ξεπεράσουν τίς πελατειακές τους σχέσεις είναι προϋπόθεση για μία ολοκληρωμένη και άποτελεσματική πολιτική.

Δημόσιοι χώροι με πράσινο ή άνύπαρκτοι χώροι με τσιμέντο;

Όποιον και να ρωτήσετε θα σας άπαντήσει χωρίς δεύτερη σκέψη ότι επέλεγε για τήν πόλη μας τους δημόσιους χώρους με πράσινο. Η δυσκολία δέν είναι στην έπιλογή αλλά στην ύλοποίηση. Η καταγραφή αυτών των χώρων, δυστυχώς δέν άπέμειναν πολλοί, ή επανάκτησή τους σε περίπτωση που έχουν καταπατηθεί, ή αξιοποίησή τους, άκόμη ή δημιουργία νέων χώρων πρασίνου στο άστικό περιβάλλον και ή δημιουργία περιαστικού δάσους γύρω από τήν πόλη είναι ζητήματα που μπορούν να έχουν άμεση και γρήγορη έπίλυση.

Συνέχεια στή σελίδα 4

Γενετική μηχανική και γεωπονικές έπιστημες

Όπως αναφέρει ο Καθηγητής Κοινωνιολογίας **Ούλριχ Μπέκ** («Η κοινωνία του ρίσκου», 1986), το ρίσκο ή η διακινδύνευση και η (επιστημονική) αβεβαιότητα είναι το κύριο χαρακτηριστικό των κοινωνιών του τελευταίου μισού του 20ου και των απαρχών του 21ου αιώνα. Στις κοινωνίες αυτές αποτελεί ιστορική πραγματικότητα ότι η επιστημονική γνώση παράγει συνεχώς κινδύνους χάριν της τεχνολογικής εξέλιξης και, εν τέλει, της οικονομικής ανάπτυξης. Αρα στις κοινωνίες αυτές δεν υπάρχουν σίγουρες και προκαθορισμένες γραμμές ανάπτυξης. Ο Μπέκ προτείνει ότι, η ουσία της κοινωνίας του ρίσκου είναι ακριβώς το απρόβλεπτο, το οποίο με τη σειρά του προκαλεί έναν αναστοχασμό των υποκειμένων για τις ενέργειες και τις συμπεριφορές τους, ακριβώς για να αμβλύνουν τα παράπλευρα αποτελέσματα της δράσης τους.

Από την άλλη μεριά όμως αντιπαράκειται η αξιολόγηση του βαθμού της αβεβαιότητας και ανατίθεται στην έκθεση της «κατάστασης των επιστημονικών γνώσεων», (Γ. Μπάλια, ειδικού δικηγόρου στο περιβαλλοντικό δίκαιο, «Η Αρχή της Προφύλαξης στο Διεθνές, Κοινωνικό και Συγκριτικό Δίκαιο» εκδόσεις Σάκκουλα, 2005). Ο Μπάλιας αναφέρει ότι εισήλθαμε σε μια νέα ιστορική εποχή όπου βιώνουμε το τέλος της βεβαιότητας και επιστημαίνει ότι η γνώση των περιπλοκών λειτουργιών των οικοσυστημάτων είναι μερική, και ως έναν βαθμό υποκειμενική. Επομένως, δεν μπορεί να αποτελέσει την αντικειμενική βάση για ρυθμιστική «δικαιική παρέμβαση». Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, η εν λόγω διαδικασία πρέπει να περιλαμβάνει δύο στοιχεία: την επιστημονική ανάλυση και τη διαβούλευση μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών. Να εξασφαλιστεί, δηλαδή η συμμετοχή εκτός των επιστημόνων και της κοινωνίας στην οριοθέτηση του αποδεκτού, από αυτήν, κινδύνου. Η έννοια του «αποδεκτού κινδύνου», συμπληρώνει ο συγγραφέας, αποτελεί αναντικατάστατο στοιχείο της αρχής της προφύλαξης. Η αναγωγή της αρχής της προφύλαξης σε κανόνα του διεθνούς δικαίου του περιβάλλοντος συντελέστηκε την τελευταία 20ετία - κυρίως μετά το 1992. Η αρχή της προφύλαξης (Συνθήκη του Αμστερνταμ, νέο άρθρο 174, παρ. 2) έναντι της διαπιστωμένης επιστημονικής αβεβαιότητας αναγνωρίστηκε πολύ καθυστερημένα.

Έτσι φτάσαμε σήμερα σιωπηλά να υπομένουμε ορισμένα επιστημονικά αδιέξοδα, ή αν θέλετε ορισμένα περιβαλλοντικά ασυμβίβαστα και εδώ θα περιορισθώ μόνο στον χώρο της γεωργίας, αναφερόμενος στη Γεωπονική Επιστήμη. Τέτοια παραδείγματα ασυμβίβαστων αφορούν στην αδυναμία αντιμετώπισης ορισμένων παθογόνων και εχθρών σε ορισμένες καλλιέργειες μεγάλης οικονομικής σημασίας, λόγω της εντατικοποίησης της γεωργίας, όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά σε όλον τον κόσμο και η εξαιτίας αυτού αλόγιστη χρήση των αγροχημικών που έχουν προκαλέσει και προκαλούν τόσα περιβαλλοντικά ασυμβίβαστα (οπές όζοντος,

αυξημένες περιπτώσεις καρκινοπαθών αγροτών και καταναλωτών βεβαρημένων με φάρμακα αγροτικών προϊόντων, ανισορροπία της φύσης με καταστροφές δασών, τιμές ρύπων που δεν τιθασεύονται κλπ κλπ). Από τη δεκαετία του '80 και μετά ο άνθρωπος, πάντα ευαίσθητος και ανήσυχος με το περιβάλλον και την επικείμενη καταστροφή του, συνειδητοποιεί περισσότερο τους κινδύνους και αναγκάζει την γεωργία να στραφεί προς νέες καλλιεργητικές πρακτικές, πέραν της χρήσης αγροχημικών. Έτσι γρήγορα οι ελπίδες στηρίχθηκαν και ακόμη στηρίζονται στη λεγόμενη **οργανική γεωργία** (ή όπως στη χώρα μας έχει επικρατήσει να λέγεται **Βιολογική Γεωργία**), που αποκλείει τη χρήση -και καλά κάνει-, σε κάθε τι που έχει δημιουργήσει εργαστηριακά ο άνθρωπος και όχι η φύση.

Η προστασία των φυτών, όμως, είναι πάντα ο πλέον εύλωτος τομέας της οποίας γεωργίας. Έτσι γρήγορα διαπιστώνεται ότι στο «οπλοστάσιο» των βιοκαλλιεργητών δεν υπάρχουν πολλές εναλλακτικές λύσεις για την παροχή προστασίας ιδιαίτερα σε εκτατικές και εντατικοποιημένες μορφές καλλιέργειας. Στις περιοχές όπου υπάρχει ελάχιστη περιβαλλοντική παρέμβαση από τον άνθρωπο, με τα χρόνια έχει δημιουργηθεί η λεγόμενη περιβαλλοντική ισορροπία μεταξύ χλωρίδας και πανίδας και άρα οι εκεί υπάρχουσες εκμεταλλεύσιμες καλλιέργειες ουσιαστικά δεν καλλιεργούνται και απλά ευδοκούν σε ένα πραγματικά αειφορικό περιβάλλον (βλ. ορεινές ελαιοκομικές περιοχές). Εκεί η βιολογική γεωργία πέτυχε άριστα. Αυτό όμως δεν είναι εφικτό σε άμπολλες περιπτώσεις καλλιέργειών λόγω των αυξημένων αναγκών, τόσο σε αποδόσεις όσο και σε οικονομία και ισορροπία εκροών - εισροών και ταυτόχρονη μεγιστοποίηση του κέρδους.

Το κενό ανάμεσα στις δύο μορφές γεωργίας ήρθε πιο πρόσφατα να καλύψει η λεγόμενη «**ολοκληρωμένη διαχείριση των καλλιεργειών**». Η βασική διαφορά της με τη βιολογική είναι ότι βλέποντας την φυτοπροστασία ως τον εύλωτο τομέα, επιτρέπει τη χρήση μόνο των πλέον ήπιων φυτοπροστατευτικών μέσων. Παράλληλα, όμως, ασκεί και απόλυτο έλεγχο με λεπτομερή καταγραφή των εισροών και εκροών που επηρεάζουν τόσο το περιβάλλον όσο και το τελικό προϊόν. Με τον τρόπο αυτό στοχεύει απόλυτα και τεκμηριωμένα με πιστοποιητικά στην προστασία αφενός του γεωργού και αφετέρου του καταναλωτή, όπως συμβαίνει βέβαια και στη περίπτωση

του βιολογικού προϊόντος, σε αντίθεση όμως με τα προϊόντα της λεγόμενης πλέον συμβατικής ή «χημικής» γεωργίας. Όμως και πάλι στην περίπτωση αυτή η φαρμάκη της ολοκληρωμένης φυτοπροστασίας δεν είναι πλούσια. Και το πιο σημαντικό στοιχείο, για να γεμίσει και η φαρμάκη αυτή, στρέφεται πάλι στη Χημική Αγροτοφαρμακοβιομηχανία για να ζητήσει ποια χημικά φυτοπροστατευτικά σκευάσματα είναι περιβαλλοντικά αποδεκτά, κάτι που πιθανά αργότερα να αποδειχθεί λανθασμένο μιν, ήδη χρησιμοποιημένο δε.

Στα αδιέξοδα αυτά έρχεται να δώσει απαντήσεις ευκολότερα, η Επιστήμη της Βιοτεχνολογίας που μελετά και «εκμεταλλεύεται» τα βιολογικά συστήματα, οργανισμούς ή τις βιολογικές διαδικασίες τους για την παραγωγή προϊόντων υψηλής βιολογικής αξίας ή υπηρεσιών (μοριακή αποτύπωση, γενετική θεραπεία, κλπ.). Πρόκειται για μια σύνθετη επιστήμη που συνδυάζει την μικροβιολογία, τη γενετική, την βιοχημεία και την γενετική μηχανική.

Το Εργαστήριο Βιοχημείας & Βιοτεχνολογίας Φυτών του ΤΕΙ-Κρήτης από το 1999 έχει προσπαθήσει να συντονίσει την ερευνητική δραστηριότητά του με τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο Πρωτογενής Τομέας της Κρήτης καθώς και με τις ενδιαφέρουσες τρέχουσες εξελίξεις της Επιστήμης. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται σε οξειδωτικούς μηχανισμούς της φύσης, όπως της ωρίμανσης και γήρανσης των οπωροκηπευτικών, καθώς και ορισμένων φυσιολογικών διεργασιών του δευτερογενούς μεταβολισμού των φυτών, που σχετίζονται με την παραγωγή φυσικών αντιοξειδωτικών ουσιών. Ο δευτερογενής μεταβολισμός, αντίθετα από τον πρωτογενή που είναι άρρηκτα συνδεδεμένος με καθημερινή παραγωγή ενέργειας και βιομάζας, συμβαίνει μόνο σε ορισμένες χρονικές στιγμές του βιολογικού κύκλου και όχι καθ' όλη τη διάρκειά του. Συνδέεται δε με αναπτυξιακές αλλαγές του οργανισμού όπως π.χ. σποροπαράγωγή, ωρίμανση κλπ. Τρέχοντα ερευνητικά κύκλοι και όχι καθ' όλη τη διάρκειά του συνδυασμό στην επίλυση προβλημάτων φυτοπροστασίας με τη εκμετάλλευση των αντιοξειδωτικών βιοσυνθετικών μηχανισμών που έχουν αναπτύξει ορισμένα φυτά έτσι ώστε να μπορούν να επιβιώσουν και να αυτοπροστατευούνται, με τη βοήθεια της γενετικής μηχανικής.

Ειδικότερα, επιδιώκεται η κατασκευή γενετικά τροποποιημένων **στελεχών σακχαρομύκητα** τα οποία θα φέρουν τη δυνατότητα ετερόλογης βιοσύνθεσης φυτικών ουσιών που είναι σημαντικές τόσο στη φυτοπροστασία όσο και στη διατροφή. Οι τεχνολογίες αυτές δεν σχετίζονται με παραγωγή γενετικά τροποποιημένων φυτών και επομένως δεν διαταράσσουν την υπάρχουσα βιολογική ισορροπία του φυσικού γενετικού πλούτου της χώρας μας. Οι όποιοι γενετικοί μετασχηματισμοί υλοποιηθούν θα αφορούν μόνο τον σακχαρομύκητα, προκειμένου τα στελέχη του να μεγαλώνουν κάτω από απόλυτα ελεγχόμενες συνθήκες (εντός των ορίων των εξειδικευμένων εργαστηρίων μας). Με άλλα λόγια ο οργανισμός αυτός θα χρησιμοποιηθεί ως βιοαντιδραστήρας για την παραγωγή μεγάλων ποσοτήτων επιλεγμένων ουσιών

που παράγουν και τα φυτά. Δίνεται έτσι η δυνατότητα παραγωγής τους με αποδοτικότερο και με οικονομικότερο τρόπο, επειδή η απομόνωση από τα φυτά είναι αντιοικονομική και πολλές φορές οδηγεί σε ουσίες που το ίδιο το φυτό τροποποιεί απενεργοποιώντας τις. Το στοιχείο αυτό κάνει τις ουσίες αυτές ιδιαίτερα ελκυστικές για τη βιομηχανία τροφίμων και φαρμάκων. **Ορισμένες** από τις φλαβονοειδείς αυτές ουσίες έχει επίσης βρεθεί ότι εξαιτίας της ομοιότητάς τους με τα οιστρογόνα (για το λόγο αυτό ονομάζονται και φυτοοιστρογόνα), μπορεί να συμπληρώνουν διαμέσου της διατροφής τη έλλειψη οιστρογόνων του ανθρώπινου οργανισμού και φαίνεται ότι έμμεσα έτσι συμβάλλουν σε πρόληψη σοβαρών ασθενειών όπως καρδιαγγειακά νοσήματα, καρκίνος μαστού και προστάτη, προβλήματα εμμηνόπαυσης, κλπ.. Προσεχόμενες δε από φυτά χαρακτηρίζονται ως ασφαλές για το περιβάλλον, και τους καταναλωτές (ανθρώπους και ζώα). Οιστόχοι του εργαστηρίου είναι η συνεργασία με άλλα Τριτοβάθμια και Ερευνητικά Ιδρύματα καθώς και με Ιδιωτικούς Επιχειρηματικούς φορείς για τη δημιουργία εμπορεύσιμων προϊόντων, που θα μπορούσαν να συμβάλουν στην Ανταγωνιστικότητα και Ανάπτυξη της Φυτικής και Ζωικής Παραγωγής. Τέτοια προϊόντα είναι τα παρακάτω:

α) Νέα φυτοπροστατευτικά σκευάσματα των προαναφερθέντων βιογενών φυτικών ουσιών που θα δύνανται να εκμεταλλευθούν και οι επιχειρηματικοί φορείς για την αντιμετώπιση ασθενειών που προκαλούνται από διάφορους μύκητες και βακτήρια. Ο βοτρυτής (*Botrytis cinerea*), για παράδειγμα, που αποτελεί μία από τις σοβαρότερες ασθένειες της αμπέλου, τόσο προσυλλεκτικά όσο και μετασυλλεκτικά, θα είναι από τους πλέον φιλόδοξους στόχους.

β) Νέα ή βελτιωμένα πρωτόκολλα οινοποίησης, εφόσον οι ουσίες αυτές θα χρησιμοποιηθούν στη ζύμωση του κόκκινου αλλά και του λευκού κρασιού κατά τη διαδικασία της οινοποίησης, προκειμένου να αυξηθούν τα επίπεδα των ουσιών αυτών σε παραγόμενα κρασιά, μιας κι έχουν ιδιαίτερη ιατρική και οικονομική σημασία, λόγω των θετικών επιπτώσεων στην ανθρώπινη υγεία.
γ) Λειτουργικά συμπτάματα όπως μασιτίδια, με την προσθήκη των ουσιών αυτών για τη βελτίωση αφενός της ευρωστίας των ζώων και αφετέρου για τη βελτίωση της ποιότητας και αύξηση της παραγωγής βιολογικών γαλακτοκομικών προϊόντων και κρέατος, μέσω της καλύτερης διατροφής των ζώων την επίτευξη καλύτερου ελέγχου ασθενειών τους, που σχετίζονται με φλεγμονώδη παθολογικά συμπτώματα όπως μασιτίδια, κ.ά. Οι παραπάνω στόχοι θα οδηγήσουν σε εμπορεύσιμα προϊόντα, φιλικά προς το περιβάλλον και τον τελικό χρήστη.

**Βερεβιδής Φίλιππος,
Καθηγητής Βιοχημείας
& Βιοτεχνολογίας Φυτών**

* Τό άρθρο γράφτηκε από τον Κομοτηναίο επιστήμονα για τον «Αντιφωνητή» και αποτελεί συνέχεια από τό προηγούμενο φύλλο μας

Μητροπολιτικές ευχαριστίες

Από τον Μητροπολίτη **Μαρωνείας και Κομοτηνής κ.κ. Δαμασκηνό, λάβαμε την κάτωθι έπιστολή (για την οποία θερμά ευχαριστούμε):**

Αξιότιμε κ. Καραϊσκό,

Επιτακτικόν αισθανόμεθα τό χρέος όπως έκφράσωμεν ύμιν έγκαρδια συγχαρητήρια και θερμάς ευχαριστίας διά τήν δημοσίευσιν εἰς τό φύλλον τοῦ «Αντιφωνητοῦ» τῆς 29-3-06 τοῦ λίαν ἐπικαίρου ἄρθρου «**1821 - Χριστιανομουσουλμανική θυσία κορυφῆς**». Διά τοῦ ἄρθρου τούτου ἀποδεικνύεται ὀτι ἡ ἐκδόσις τοῦ ἀφορισμοῦ κατὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου καί λοιπῶν ἐγκυκλίων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐγένετο πρός ἀποδόβρῃσιν τῆς σφαγῆς τῶν Χριστιανῶν τῆς

Ὄθωμανικῆς Ἀυτοκρατορίας, ἥτις καί ἐπετεῦχθη χάρις εἰς τήν φιλόανθρωπον καί γενναίαν ἀρνήσιν τοῦ τότε Σεῖχου λισλάμη νά ἐκδώσῃ τόν φετβάν σφαγῆς τῶν Χριστιανῶν καί ἐθανατώθη δι' αὐτόν τόν λόγον ὑπό τοῦ Σουλτάνου. Διά τοῦ ἄρθρου τούτου ἀποκαθίσταται ἡ ἱστορικῆ ἀλήθεια διὰ τὰ κίνητρα τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου ἀλλά καί τεκμηριούται ὅτι ἡ ἀπάνθρωπος καί βάρβαρος διαγωγή τῶν ἡγετῶν τῆς γείτονος, παλαιῶν καί νέων, δέν ὀφείλεται εἰς τήν μουσουλμανικήν θρησκείαν ἀλλ' εἰς τήν πολιτικήν ἰδεολογίαν των. Ἀποτελεῖ ἀρίστην ἀπάντησιν τόνον πρός τοῦς ὕβριστάς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὅσον καί εἰς ὄσους ὀμιλοῦν περί πολέμου θρησκείων.

Μετά πάσης ἀγάπης καί ἐνθέριμων εὐχῶν

ΕΝΑΣ ΚΟΜΠΟΣ ΣΤΟ ΛΑΙΜΟ

Εἶχε ἓναν κόμπο στο λαίμο του τις τύψεις που τον στραγγάλιζαν βασανιστικά δακτυλοδεικτούμενο καταχραστή της εμπιστοσύνης, της αγάπης, της συντροφικότητας, της πίστης Εἶχε ἓναν κόμπο στο λαίμο του την κυλισμένη του μικρότητα πίσω απ' τα λεφτά του ταμείου - υποκριτής για τριάντα αργύρια κι ας επιστράφηκαν αλύτρωτα για την εξαγορά της ἐνοχής του αθώτητας Εἶχε ἓναν κόμπο στο λαίμο του την αμαρτωλή παράδοση του αθώου αίματος που 'γδαρε την υπόληψή του (και τη σωτηρία του) σε ξεσκίδια κομματιασμένης νηφαλιότητας

Εἶχε ἓναν κόμπο στο λαίμο του τη θηλιά της κρεμάλας του καθώς ο συνειδησιακός του δήμιος θέριζε την τελευταία του επιθυμία μετάνοιας· με τον κόμπο στο λαίμο τσάκισε το άγος του μαζί με το κλαδί λύνοντας τον κόμπο των σπλάχνων του ο Ιούδας στο προδοτικό φιλί των κοφτερών βράχων.

Γιάννης Στρούμπας

Αντιφωνητής

Δεκαπενθήμερο Πανθρακικό
Έντυπο Γνώμης
Διεύθυνση: Φρουρίου
καί Φιλίππου, 691 00, Κομοτηνή
Τηλέφωνο: 25310 81537
Τηλεομοιότυπο: 25310 81536
Ηλ. διεύθυνση: karaikk@otenet.gr
www.antifonitis.gr
Κωδικός 1380

Έκδοση του σωματίου
ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΗΣ
Υπεύθυνος κατά τόν νόμο:
Καραϊσκος Κώστας
Συντάσσεται από επίτροπη
Εκτύπωση: **ΕΚΔΟΣΤΙΚΗ ΠΡΩΔΟΠΤΗΣ ΑΕ**

Ετήσια συνδρομή:

Ιδιωτών 22 €

Εξωτερικού, συλλόγων,

ὀργανισμῶν, κλπ: 44 €

Αριθμοί λογαριασμών:

EUROBANK 306-0100211038

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ 7161838

Ανα-γνώσεις

Άμερικανοί ζητούν πολιτικό άσυλο στον Καναδά!

Στόν «Γκάρντιαν» για τήν κατάσταση στόν άμερικανικό Στρατό πού συνεχίζει νά βιάζει κτηνωδώς τό Ίράκ:

«Εκατοντάδες φυγάδες τών Άμερικανικών Ένόπλων Δυνάμεων έχουν περάσει στόν Καναδά καί ζητούν εκεί πολιτικό άσυλο, ισχυριζόμενοι ότι οί παραβιάσεις τών κορόνων του πολέμου στό Ίράκ από τίς ΗΠΑ τούς παρέχει τό δικαίωμα νά ζητήσουν άσυλο. Μία απόφαση σέ δοκιμαστική περίπτωση, μέ δύο Άμερικανούς στρατιωτικούς, αναμένεται συντόμως μέ ενδιαφέρον καί παρακολουθείται κι από τίς δύο πλευρές τών συνόρων. Τουλάχιστον 20 άκόμη έχουν υποβάλει αίτηση άσύλου καί 400 από τούς 9.000 συνολικά (άπό τό 2003) φυγάδες ύπολογίζεται νά βρίσκονται στόν Καναδά. Ο Ryan Johnson, 22 ετών, άπό τό Φρέσκο τής Καλιφόρνιας, επρόκειτο νά πάρει θέση μάχης μέ τή μονάδα του στό Ίράκ πέρυσι τόν Γενάρη άλλά πέρασε τά σύνορα καί τόν Ιούλιο ζήτησε άσυλο. «Μίλησα μέ πολλούς στρατιώτες πού ήταν στό Ίράκ καί μου είπανε για σκοτωμούς άθώων πολιτών καί βομβαρδισμό γειτονιών» είπε στόν Guardian. «Ήταν θαυμάσια άπό τότε πού ήρθα εδώ. Γενικά ό κόσμος ήταν πράγματι φιλόξενος καί μέ κατανόηση, παρότι κάποιοι λίγοι είναι υπέρ του πολέμου. Δέν μέ νοιάζει πού δέν μπορώ νά γυρίσω στις ΗΠΑ. Βρίσκομαι στόν Καναδά κι αυτό είναι έτσι.» Ο Τζόνσον λέει πώς δέν γνωρίζει πόσο άμερικανοί στρατιώτες βρίσκονται σήμερα στόν Καναδά άλλά άκτιμιά πώς τό 400 είναι ένα ρεαλιστικό νούμερο.» Έκανε περιδείες διαλέξεων στή χώρα ως μέλος του κινήματος τών άνθιστάμενων στόν πόλεμο καί συνάντησε κι άλλους στρατιωτικούς πού ζουν παράνομα εκεί. Ο Τζέφρυ Χάουζ, δικηγόρος του Τορόντο πού εκπροσωπεί πολλούς έξ αυτών, είπε ότι ένας αυξανόμενος αριθμός ζητά άσυλο. «Υπάρχουν άρκετοί χωρίς κανένα στάτους κι άλλοι μέ φοιτητικές βίκες», όποτε, σύμφωνα μέ τίς οδηγίες του ΟΗΕ, δικαιούνται νά ζητήσουν άσυλο.

Οί πρώτες, δοκιμαστικές περιπτώσεις εμπλέκουν τόν 26χρονο Jeremy Hinzman, πού λιποτάκτησε άπό τήν 82η Αεροπορική Διοίκηση καί τόν Brandon Hughey άπό τήν 1η Τεθωρακισμένη Μεραρχία. Ή απόφαση για τίς αιτήσεις άσύλου τους αναμένεται τίς προσεχείς έβδομάδες. Άν άπορριφθούν, θά προσφύγουν στό Όμοσπονδιακό Έφετείο καί στό Άνώτατο Δικαστήριο τής χώρας, διαδικασία πού θά διαρκέσει καί τόν επόμενο χρόνο τουλάχιστον, κατά τόν κ. Χάουζ.

Όλοι οί λιποτάκτες, παλιοί καί νέοι, μπαίνουν σέ λίστα καταζητούμενων του FBI. Πρό ήμερών, ό 56χρονος Allen Abney, πού λιποτάκτησε πριν 38 χρόνια από τούς πεζοναύτες στή διάρκεια του πολέμου στό Βιετνάμ, συνελήφθη καθώς μπήκε στις ΗΠΑ, ένα ταξίδι πού έκανε στό παρελθόν πολλές φορές χωρίς πρόβλημα. Κρατήθηκε σέ στρατιωτική φυλακή στήν Καλιφόρνια για λίγες μέρες καί μετά άφέθηκε έλεύθερος. «Έχουν επανενεργοποιήσει άνενεργά έντάγματα», λέει ό κ. Χάουζ. «Ξέρω 15 άνθρώπους πού είχαν περάσει 10 καί πάνω φορές τά σύνορα χωρίς πρόβλημα καί ξαφνικά συλαμβάνουν τόν κόσμο. Φαίνεται νά συνδέεται μέ τό Ίράκ». (...) Στή διάρκεια του πολέμου στό Βιετνάμ κάπου 50-60.000 Άμερικανοί πέρασαν τά σύνορα για νά άποφύγουν τήν στράτευση.»

Μιά μικρή άρχαία Σπάρτη

Στήν «Έλευθεροτυπία» (31-3) ή είδηση για έναν άκόμη επώνυμο λάτρη τής άρχαίας Έλλάδας πού έφυγε από τή ζωή πρόσφατα:

«Γεννημένος στις Μπαχάμες, άπό Σκωτσέζους γονείς, άγόρασε τό 1960 μία φάρμα στους λόφους Πέντλαντ του Λάνκασιαρ καί δημιούργησε εκεί τή «Μικρή Σπάρτη». Ο γλύπτης καί ποιητής Ίαν Χάμιλτον Φίνλεϊ, μέ βαθιά άγάπη για τήν ελληνική μυθολογία, μετέτρεψε άχυρώνες σέ άρχαίους ναούς, έφτιαξε πέτρινα δέντρα πάνω σέ επιτύμβιες στήλες. Άνάμεσα στα λουλούδια καί τά φυτά τοποθέτησε γλυπτά εμπνευσμένα άπό τά κείμενα άρχαίων Έλλήνων φιλοσόφων, προτομές καί κορμιά ήρώων τής ελληνικής άρχαιότητας άλλά καί ζύλινα πλοία.

Γνωστός ως «ό μεγάλος άνδρας τής σκωτσέζικης τέχνης», ό 80χρονος Φίνλεϊ πέθανε στις 27 Μαρτίου έχοντας μόλις στείλει όρισμένα νέα έργα του στή γκαλερί Τέιτ στο Λονδίνο. «Μετά τό Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, εργάστηκα ως βοσκός, έκανα φιλοσοφία στο Πανεπιστήμιο, έγραφα σενάρια καί θεατρικά πού παίχθηκαν στο ΒΒC, άλλά θά ήθελα νά μέ θυμούνται για τή σύνδεση τής ποίησης μέ τή γλυπτική, τής μυθολογίας μέ τήν κηπουρική πού πιστεύω ότι κατάφερα στη Μικρή Σπάρτη», έλεγε μόλις τήν προηγούμενη εβδομάδα σέ δημοσιογράφους πού τόν ρώτησαν για τό δημιουργία τής ζωής του...»

Ο κρατούμενος εξέπνευσε, ή άποστολή έξετελέσθη

Ο Τ.Κ.Δ. στο «Άντι» (24-3) για τήν δολοφονία του Μιλόσεβιτς:

«...Ο θάνατος του Μιλόσεβιτς, πέρα από τά ερωτήματα για τήν αίτια πού τόν προκάλεσε, τά όποία πήραν μυθιστορηματικό χαρακτήρα, ξανάφερε στο προσκήνιο καί τό κυρίαρχο ερώτημα σχετικά μέ τίς πραγματικές ευθύνες του πρώην προέδρου, τόν όποιο άλλοι χαρακτηρίζουν ήρωα καί άλλοι χασάπη τών Βαλκανίων. Έρώτημα, μάλιστα, τό όποιο, έμμέσως πλήν σαφώς, άγγίζει καί τό Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο τής Χάγης, στα κρατητήρια του όποίου, όπου άφησε - κάτω άπό άδιευκρίνιστες συνθήκες - τήν τελευταία του πνοή, βρισκόταν τά τελευταία σχεδόν τέσσερα χρόνια, στο πλαίσιο μίας άτέρμονης δίκης πού, μέχρι τήν τελευταία στιγμή, δέν είχε άποδείξει ουσιαστικά τίποτε πού νά δικαιολογεί τό κατηγορητήριο - ποταμό πού είχε σχηματιστεί σέ βάρος του.

Έτσι, τό «παράπονο» τής εισαγγελέως Κάρλα ντελ Πόντε, ότι τό Διεθνές Δικαστήριο δέν πρόλαβε νά ολοκληρώσει τή «διαλεύκανση» τής ύπόθεσης, ώστε ό Μιλόσεβιτς νά ύποστεί τίς συνέπειες τών έγκλημάτων του, άκούγεται μάλλον κομμοτραγικό. Περισσότερο έπιβεβαιώνει τήν άποψη πού έχει δημιουργηθεί σέ πολλούς, ότι, δηλαδή, τό Διεθνές Δικαστήριο τής Χάγης άποτελεί στήν ουσία ένα έκδικητικό δικαστήριο, σκοπός του όποίου είναι άπλώς νά έπιβεβαιώσει τήν προπαγάνδα πού είχε αναπτυχθεί έναντίον του Μιλόσεβιτς καί τών Σέρβων γενικότερα, καί παράλληλα νά προσφέρει μανδύα νομιμότητας στις παράνομες πράξεις τής «διεθνούς κοινότητας» μέ τούς νατοϊκούς βομβαρδισμούς κατά τής Γιουγκοσλαβίας τό 1999 - μία ένέργεια στο πλαίσιο του νέου δόγματος του ΝΑΤΟ πού επικυρώθηκε καί έπίσημα λίγο μετά τή λήξη τών βομβαρδισμών, στή σύνοδο κορυφής τής Συμμαχίας στήν Ουάσινγκτον.

Χαρακτηριστικό δείγμα, μάλιστα, του πώς άντιμετωπίζει ή εισαγγελέως ντελ Πόντε τό Διεθνές Δικαστήριο τής Χάγης, άποτελεί τό γεγονός ότι πριν άπό λίγο καιρό άφησε έλεύθερο άπό τίς φυλακές του Δικαστηρίου τόν πρώην όπλαρχηγό του UCK Ραμους Χαϊραντιέ, πού έχει κατηγορηθεί για έγκλήματα πολέμου σέ βάρος τών Σέρβων, στόν όποιο επέτρεψε νά έπιστρέψει στήν πατρίδα του καί νά άσχοληθεί μέ τήν... πολιτική, μέχρι - ύποτίθεται - νά τόν ξανακαλέσουν για νά δικαστεί.»

Μιά πολύχρονη, τίμια μαρτυρία στις ΗΠΑ

Ο άντισμήναρχος Robert M. Bowman δέν είναι μία άπλή περίπτωση άπόστρατου. Έχοντας πολεμήσει στο Βιετνάμ καί παρασημοφορηθεί δεκάδες φορές, σπούδασε άεροναυπηγική καί πυρηνική μηχανική, ύπήρξε έπικεφαλής του προγράμματος Strategic Defense Initiative - SDI («Πόλεμος τών Άστρων») καί από τούς κορυφαίους ειδικούς σέ ζητήματα άσφαλείας. Παρατήθηκε άπό τό πρόγραμμα SDI όταν επί Ρήγκαν διαπίστωσε ότι χρησιμοποιείται μέ έπιθετικό κι όχι άμυντικό τρόπο. Ίδρυσε τό Institute for Space and Security Studies, δραστηριοποιήθηκε μέ τούς Βετεράνους Υπέρ τής Ειρήνης, έναντιώθηκε στο έμπάρκο καί στή χρήση άπεμπλουτισμένου ουρανίου κατά του Ίράκ.

Πρό ήμερών ό Μπόουμαν, στο GCN Radio Network, δήλωσε για τήν 11η Σεπτεμβρίου πώς πρόκειται για έσωτερική ύπόθεση τών ΗΠΑ, για τήν όποια πρέπει νά κατηγορηθεί πρωτίτως ό Ντίκ Τσέινι. «Και στήν άμελητέα περίπτωση πού ενεπλάκη ό Μπίν Λάντεν καί ή Αλ Κάντα, ήταν ή κυβέρνηση πού επέτρεψε νά συμβουνοί έπιθέσεις». Δήλωσε πώς όλη ή στρατιωτική διοίκηση άγνοούσε τό τί γινόταν καί χρησιμοποιήθηκε από κείνους πού κινούσαν τά νήματα. Θύμισε πώς οί στρατιωτικές άσκησης πού λάμβαναν χώρα τό πρσί εκείνο ξεγέλασαν τίς αρμόδιες ύπηρεσίες FAA καί NORAD, οί όποιες πίστεψαν ότι όσα

έβλεπαν ήταν μέρος τής άσκησης (πού είχε τό ίδιο σενάριο!) καί όχι πραγματικά γεγονότα, μέ αποτέλεσμα νά αντίδράσουν πάρα πολύ άργά. Καταγγέλοντας όσα άκολούθησαν, μέ τήν Πατριωτική Πράξη κ.ά., είπε πώς **ποτέ ή Αμερική δέν ήταν κοννότερα στον φασισμό.** Ο Μπόουμαν είναι ό ιδρυτής καί Αρχιεπίσκοπος τής Ένωμένης Καθολικής Έκκλησίας πού δημιουργήθηκε τό 1996. Τό 2000 δραστηριοποιήθηκε πολιτικά μέ τό Μεταρρυθμιστικό Κόμμα, τό 2004 στήριξε τόν Κέρυ καί τώρα, παρότι 72χρονος καί καρκινοπαθής, σχεδιάζει νά κατέβει ως ύποψήφιος στή Φλόριδα.

Έβραϊκός άντισιωνισμός υπέρ του Ίράν!

Αντιπροσωπεία τής άντισιωνιστικής έβραϊκής σέκτας Neturei Karta, έπισκέφθηκε τήν Τεχεράνη σέ ένδειξη συμπαράστασης στο Ίράν καί στον Πρόεδρο Αχμαντινετζάντ. Μιλώντας στο πρακτορείο ειδήσεων IRNA, ζήτησαν τή διάλυση του σιωνιστικού κράτους καί επαινέσαν τίς «πεφωτισμένες» προεδρικές δηλώσεις για τό «Ολοκαύτωμα». (Φυσικά τίποτε σχετικό δέν άκούσατε, άλλώς θά τό γράφαμε έμεις;) Η αντιπροσωπεία τών γραββίνων Weiss, Cohen, Hochhauser, Y. Feldman καί D. Feldman συναντήθηκε μέ τόν Ιρανό άντιπρόεδρο Ahmad Moussavi, μίλησε στο Πανεπιστήμιο τής Τεχεράνης ενώπιον 1000 ατόμων καί απέτισε τιμή στο μνημείο τής Παλαιστίνης στήν όμώνυμη πλατεία τής περσικής πρωτεύουσας (φωτογραφία).

Ο Σλόμπονταν τών Σέρβων

Είναι ένα άγγιγμα ψυχής όταν τό χέρι άπλώνεται κι αφήνει εκεί ένα χάδι του χωρισμού σημαδι

Στή σερβική ψυχή είναι ζωγραφισμένη καί δοξασμένη μένει εκεί πού πάντα ζει.

Εκεί πού άποτυπώθηκε Μιά ήρωική μορφή επάνω στο χαρτί Μά όχι μόνο

Ευτύχης Β. Νάθενας Καλαμαριά, 9-4-06

Έλληνοαμερικανική ντροπή

Τώρα έμεις, ως Έλληνες, θά πρέπει νά χαϊρομαστε κιάλας μέ τέτοιες σκηνές; Πού βλέπουμε τό δείπνο του (σήριαλ κίλερ) Νεγροπόντε προς τιμήν του... Αμερικής Δημητρίου (23/3/06), μέ τόν ύπουργό κ. Φώλια παρόντα; Ντροπή μας, ρέεεε!

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟ & ΜΟΝΑΔΙΚΟ! Προσωπικά δεδομένα του έπίδοξου Τούρκου δικτάτορα

Μία πού τό όνομα του μελλοντικού ΑΓΕΕΘΑ τής Τουρκίας, Γιασάρ Μπιουκανίτ, παίζει σέ πολλά ταμπλώ, είπαμε νά σας δώσουμε μερικές... προσωπικές πληροφορίες για τό άτομο του. Καθώς λίγο τόν συνδέουν μέ τόν τουρκικό λαό, προσπαθεί νά αποκρύψει ότι ή σκούφια τής ευρύτερης οικογενείας του κρατάει από τούς Έβραίους καί τούς ντονμέδες τής Θεσσαλονίκης (κι όχι μόνο). Έτσι, όλη ή οικογένεια του έχει έκτός από τίς κανονικές ταυτότητες καί... πλαστές, όπου φέρονται ως μουσουλμάνο! Από τά άπίστευτα τής Τουρκίας...

Έχουμε λοιπόν καί λέμε: Ο παππούς του λεγόταν Μεχμέτ Κιαμήλ Μπιουκανίτ, ό πατέρας του Μεχμέτ Σιρρί Μπιουκανίτ, ό αδερφός του Μεχμέτ Έρκαν Μπιουκανίτ καί ή μητέρα του Φικριέ (Μπένγκου) Έργιασάρ. Η μητέρα του γεννήθηκε στήν πόλη Μάαν τών ισραηλινιοσδανικών συνόρων. Η κόρη του, Φικριέ Μπένγκου Μπιουκανίτ παντρεύτηκε τόν Ερζτάν Τζαϊμάζ, πού κρατάει από τίς οικογένεια τών Μερκάντο καί Έσθήρ Τζαϊμάζ (πραγματικό όνομα Μπέν Σλόμο).

Ο ίδιος ό Νο 2 του Γενικού Έπιτελείου έχει ταυτότητα μέ αριθμό 26021184734. Ο πατέρας του, πέρα από τήν νόμιμη ταυτότητα (35353699878) έχει καί πλαστή, πού εκδόθηκε στή Νικομήδεια, μέ νούμερο 26027184516. Η μητέρα του φέρεται νόμιμη ταυτότητα μέ αριθμό 35338700346 καί πλαστή (Νο 34099741254). Ο αδελφός του όμοιως (κανονική 45955331588, πλαστή 35323700856). Καί πάει λέγοντας...

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΠΟΥ... ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣΕ

Το Πολιτιστικό Αναπτυξιακό Κέντρο Θράκης, στά πλαίσια των δραστηριοτήτων του στον χώρο του τοπικού πολιτισμού, δημοσίευσε για πρώτη φορά ένα

παραδοσιακό πομακικό παραμύθι, εικονογραφημένο, για παιδιά. Το παραμύθι, που έχει τίτλο «Τα τρία χρυσά μήλα και ο δράκος με τα εφτά κεφάλια», είναι το πρώτο στη νέα σειρά εκδόσεων παιδικού βιβλίου «Παλιά Πομακικά παραμύθια για παιδιά».

Το παραμύθι αυτό καταγράφηκε από Πομάκο αφηγητή στα Κιμμέρια Ξάνθης και εικονογραφήθηκε, με τρόπο μοναδικό, από τη Μάρθα Αποστολίδου. Στη συγκεκριμένη έκδοση το κείμενο του παραμυθιού δίνεται τόσο στην πομακική γλώσσα όσο και σε ελληνική μετάφραση. Στην απόδοση του πομακικού κειμένου χρησιμοποιήθηκε το αλφάβητο της πομακικής, όπως εισήχθη για πρώτη φορά από τον Ριτβάν Καραχότζα το 2001 στο Πομακο-Ελληνικό Λεξικό του. Τα γράμματα του αλφαβήτου αυτού βασίζονται στη λατινική γραφή με όρισμένους επιπλέον ειδικούς χαρακτήρες για την πιστή φωνητική απόδοση των λέξεων.

Η υπόθεση του παραμυθιού, που είναι ιδιαίτερα αγαπητό στα πομακοχώρια της ορεινής Ξάνθης, έχει ως εξής: Ένας δράκος κλέβει κάθε χρόνο τρία χρυσά μήλα. Ένα δυνατό αγόρι τον κυνηγάει στον κάτω κόσμο μέχρι να τον σκοτώσει.

Στην περιπλάνησή του σώζει και τρία μικρά πουλάκια από ένα κακό φίδι. Η μάνα των πουλιών τον παίρνει πάνω στις φτερούγες της και τον βοηθάει να επιστρέψει στον επάνω κόσμο.

Η δίγλωσση αυτή έκδοση, σύμφωνα με όσα διαβάζουμε στο σχετικό δελτίο Τύπου του ΠΑΚΕΘΡΑ, αποσκοπεί στο να δώσει τη δυνατότητα στους μικρούς

Πομάκους να διαβάσουν όμορφα παραμύθια στη μητρική τους γλώσσα. Παράλληλα δίνει τη δυνατότητα σε όποιον το επιθυμεί, να γνωρίσει τον πλούτο της προφορικής παράδοσης των Πομάκων της Θράκης. Με τέτοιες εκδόσεις τα πομακικά παραμύθια γίνονται πιο προσιτά στο ευρύ κοινό, ανεξαρτήτως ηλικίας.

Έ, αυτό ακριβώς ήταν που τρέλλανε τους τουρκόφρονες! Λύσσαξαν με την έκδοση. Μαζεύτηκαν στη Μύκη - ως Συμβουλευτική Επιτροπή - για να καταγα-

γείλουν την διανομή μερικών αντιτύπων του παραμυθιού στο χωριό από την νηπιαγωγό που τό εικονογράφησε. Δήλωσαν ότι θα μαζέψουν τα αντίτυπα και θα τα επιστρέψουν στους «αρχαίους» (!;) - ο δέ πρώην βουλευτής Φαίκογλου πρότεινε να τά... κάψουν! Συμφώνησαν (αυτό έλειπε...) να βγούν ανακοινώσεις από όλους τους φορείς για καταδίκη της νέας «διασπαστικής» προσπάθειας του «τουρκισμού». Ετέθη θέμα (μάλιστα διατάχθηκε και... ΕΔΕ - μη χειρότερα!) για την κ. Αποστολίδου από τον ιδιον τον δήμαρχο Μύκης Ντουκιαντζή που δήλωσε ότι θα εφαρμόσει την... απόφαση της (παράνομης) Επιτροπής! Ο Χατζημεμής Τουρκές ξεσηκώθηκε στην καταγγελία κατά μιας αναφοράς περί Πομάκων στην ιστοσελίδα της νομαρχίας Ξάνθης και δήλωσε ότι τό ίδιο βράδυ θά έπιληφθεί του θέματος (και μάλλον τό έκανε, αφού έμεις δέν είδαμε πουθενά την καταραμένη λέξη, μπράβο στον κ. Παυλίδη, κάνει ωραιές επικύψεις...)

Τό πρόβλημα είναι παλιό. Επείγει να στηριχθούν παντοιοτρόπως οί λίγοι που τολμοούν και λένε δημοσίως όσα ή πλειοψηφία των Πομάκων δέχεται κατ' ιδίαν. Τά σκυλιά άς γαβγίζουν, τό καραβάνι να περάσει!

Σχόλια πτερόεντα

Οί ανακοινώσεις της Έθνικης Στατιστικής Υπηρεσίας (ΕΣΥΕ) για την κατάταξη της περιφέρειάς μας στον πάτο του κατά κεφαλήν ΑΕΠ της χώρας για τό 2004, μάς γέμισε τοπική υπερηφάνεια. Για μία ακόμη φορά κερδίσαμε την επίζηλη, ξεχωριστή αυτή θέση από την Ήπειρο, με 500 περίπου ευρώ διαφορά (11.392 έναντι 11.885). Θα έλεγε κανείς ότι αυτό ήταν λίγο πολύ φυσιολογικό, καθώς ή γενικότερη συρρίκνωση του αγροτικού τομέα δέν μπορούσε παρά να συμπαράσχει και τούς δείκτες της περιοχής μας αλλά κατά τη γνώμη μας είμαστε πολύ... ψηλά σε σχέση με ό,τι έρχεται για τά επόμενα έτη. Καί πέρα από πλάκα, ή αποτυπούμενη εξαθλίωση συνδέεται όργανικά με την μαζική μας έξηλιθίωση. Σε μία χώρα που πιά δέν παράγει σχεδόν τίποτε, που βρισκεί διέξοδο στις (βασικά τουριστικές) «υπηρεσίες», τρομάρα της, μόνη παρηγοριά απέμεινε ή... διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς ακόμη φτωχότερα κράτη, που θά ρίξουν τον κοινοτικό μέσο όρο, δίνοντάς μας μία (στατιστική) ανάσα. Θα παρηγορηθούμε λοιπόν σε έθνικό επίπεδο με τη βουλγαρική και ρουμάνικη φτώχεια. Τουλάχιστον σε τοπικό επίπεδο δέν τρέφουμε αυταπάτες. Βρισκόμαστε στην φυσική και καθιερωμένη μας θέση.

Χαμός έγινε κυριολεκτικά με τό άρθρο περί Θράκης του Χρήστου Γιανναρά στην «Καθημερινή». Πέρα από τό γιουρούσι της γνωστής έκσυγχρονιστικής αγέλης του αθηναϊκού Τύπου, που έσπευσε να παραναγνώσει τη φράση του άρθρου περί μη πραγματοποιηθείσης έθνοκάθαρσης, ύπηρξαν και οί - κοσμιότερες, αναγνώριμα - άνοικτές απαντήσεις επανώνυμων Θρακιωτών διά του τοπικού Τύπου, όπως του Γιώργου Ντόλιου, του Άλχαν Αχμέτ και του Μητροπολίτη Ξάνθης και Περιθεωρίου. Δυστυχώς ύπηρξαν όμως και οί κατ' ιδίαν αθλιότητες, όχι απολύτως ιδιωτικές. Νομίζουμε ότι ένα αυτοδιοικητικό τσόκαρο που άποκαλεί «άθλιο» τον Γιανναρά επιβεβαιώνει όλα όσα κατά καιρούς του έχουμε σύρει. Καί λίγα ήταν... Όσο για την «θρακική» περιπέτεια του καθηγητή, έλπίζουμε ότι έχει πιά λήξει...

«Σκοπός μας δέν ήταν μόνο να μοιραστούμε την σούπα του ιφτάρ μαζί σας, αλλά και να σας μεταφέρουμε την αγάπη, τό πνεύμα και την νοσταλγία της χώρας μας. Προσπαθήσαμε να σας δείξουμε ότι άποτελείτε μέρος της ψυχής μας. Αντιλαμβανόμενοι μάλιστα ως άνθρωποι του κράτους ότι έδώ είστε ένα μέρος της ψυχής μας δέν άντέχουμε πλέον να παραμένετε έδώ όρφανοί. Μας έμψυχώσατε. Να μην ξεχνάτε ότι όπως μας ύποδεχτήκατε με δάκρυα, και τά αδέρφια σας του δήμου Μπαϊράμπασα προσεύχονται για σας με δάκρυα». Τέτοια ώραία είπε ο δήμαρχος του Μπαϊράμπασα, Χ. Μπουργκέ, στην πλατεία του Έχίνου, επιβεβαιώνοντας πλήρως όσα έχουμε γράψει για την άποστολή που ανέλαβε να διεκπεραιώσει στη Θράκη. Ό έχων ώτα άκούειν...

«Τά χαμένα παιδιά του Διονύσου» είναι ο τίτλος της όμιλίας του Μιχάλη Χαραλαμπίδη στην Σταυρούπολη Ξάνθης. Δέν είναι όμως μόνο μία άπλη όμιλία. Θα φυτευτούν ταυτοχρόνως και κλήματα από αυτόχρονες ποικιλίες της Καλαβρίας που έχουν τά ονόματα Greco Bianco - δηλαδή Έλληνικό Λευκό, Aglianico δηλαδή Έλληνικό κ.ά. Με την συμβολική και ουσιαστική αυτή ένέργεια ή προσφορά του Θρακιώτη - Πόντιου διανοούμενου περνάει από τό επίπεδο της θεωρητικής προσέγγισης και σ' αυτό της πρακτικής συμβολής, συντελώντας τά μέγιστα στην άπόπειρα για αναγέννηση του ιστορικού Θρακικού Άμπελώνα. Την έκδήλωση όργανώνει ο Δήμος Σταυρούπολης στις 16 Απριλίου.

Έλένη Γκιокτσέ: Υποψήφια δήμαρχος Άλεξανδρούπολης

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Η υγεία και ή ποιότητα ζωής μπορούν να προστατευθούν εάν αλλάξουμε την απαράδεκτα χαμηλή σχέση πράσινου προς τοιμέντο ή, διαφορετικά, την έκταση του πράσινου που άναλογεί ανά δημότη.

- Η άνθρωπογεωγραφία της πόλης έχει αλλάξει και τά δεδομένα για την έκλογή δήμαρχου. Από μία πόλη χωρίς συλλογική συνείδηση τί μπορεί να περιμένει κανείς; Δημότες με άνάγκες. Όταν αυτές οί άνάγκες δέν καλύπτονται, οί δημότες άγανακτούν. Άναζητούν εύθυνες, άξιολογούν τις ένέργειες που έγιναν ή δέν έγιναν, προσπαθούν να βρουν άπαντήσεις, προβληματίζονται για τόνους επίλυσης των προβλημάτων. Μ' αυτούς συναντιόμαστε επειδή έχουμε τις ίδιες άνάγκες και προβλήματα, αυτούς επιθυμούμε να έχουμε συνομιλητές, από αυτούς θέλουμε και περιμένουμε να καταθέσουν τις προτάσεις τους. Πολλούς συνειδητούς και ένεργοποιημένους πολίτες περιμένουμε και μέσα από τις άτομικότητες θά συναντηθούμε για να δημιουργήσουμε τις επιθυμητές συλλογικότητες.

- Είστε μία ανεξάρτητη ύποψηφίότητα. Στο σκηνικό που διαγράφεται με ύποψήφιους που διαγωνίζονται στην τηλεόραση, μία άκηδεμόνητη προσωπικότητα, με διαφορετικό λόγο, και σχέσεις «νηστείας» με τά

ΜΜΕ, έχει μέλλον;

Πρός τό παρόν δέν άντιμετωπίζω... περίοδο νηστείας και δέν μπορώ να άπαντήσω στο έρώτημα. Θα τοποθετηθώ όμως επί της ουσίας του έρωτήματός σας. Μία άλλη πρόταση για την αυτοδιοίκηση, για να είναι συνεπής με τις ιδέες που διατυπώνει, πρέπει να έχει και άλλα μέσα άσκησης πολιτικής. Να καταθέτει άλλο λόγο, να άπευθύνεται στη συνείδηση και την κριτική σκέψη των δημοτών, να άπαξιώνει τούς καθιερωμένους τρόπους και τακτικές όπως οί μηχανισμοί, τά ρουσφέτια, οί πελατειακές σχέσεις, ή καθοδήγηση των ψηφοφόρων. Θα τό κάνει όχι μόνο από άνάγκη, επειδή δέν διαθέτει τον προϋπολογισμό που άπαιτείται και δέν λειτουργεί μέσα σε μηχανισμούς, αλλά επειδή τό επιλέγει. Δέν μπορεί να έπαγγέλλεται τό διαφορετικό, τό άνανεωτικό, τό νέο και να μεταχειρίζεται παλιούς τρόπους. Σ' αυτή την περίπτωση ψεύδεται, μεταμφιέζεται σε κάτι που δέν είναι. Η δική μας δύναμη είναι οί άνθρωποι που πιστεύουν στην προσπάθειά μας, την θεωρούν δική τους ύπόθεση και δουλεύουν γι' αυτή με ψυχή και χαρά. Πιστέψτε με, συνειδητοί συνεργάτες που μπορούν και θέλουν να άφιέρωσουν χρόνο και ένέργεια και να δουλέψουν για τά πιστεύω τους μπορούν να διαμορφώσουν τό μέλλον της Κοινωνίας των πολιτών και του Δήμου μας.

- Εύχαριστούμε πολύ και καλή έπιτυχία!

«Μέσα από τό βλέμμα του συγγραφέα ύπάρχει τό όραμα μιας άλλης Θράκης, που δέν κλαίει πιά τί μοίρα της και που διεκδικεί τά δικαιώματά της, μιας άλλης Μαύρης Θάλασσας που πρέπει να ζήσει τον θάνατό της για ν' άνθίσει και πάλι ή Ρωμανία μας...»

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΣΠΑΝΙΔΗ, Θερμοπυλών και Πλάτωνος 11, 67100 Ξάνθη
τηλ. & τ/ο: 25410 27544 info@spanidis.gr www.spanidis.gr

Ο Έλληνοαμερικανός καθηγητής ΔΗΜΗΤΡΗΣ (ΤΖΕΗΜΣ) ΠΕΤΡΑΣ

σέ αποκλειστική συνέντευξη στον «Αντιφωνητή»!

Ο καθηγητής Δημήτρης (Τζέημς) Πέτρας είναι όμοτιμος καθηγητής κοινωνιολογίας στο Πανεπιστήμιο Μπίνχαμpton της Νέας Υόρκης. Είναι γνωστός παγκοσμίως για την (50χρονη!) ιδεολογική του δράση κατά του ιμπεριαλισμού και την υποστήριξη του στα κινήματα των ακτημόνων αγροτών της Βραζιλίας και των ανέργων εργατών στην Αργεντινή. Έχει γράψει άμετρητα άρθρα και 63 (!) βιβλία που μεταφράστηκαν σε 18 γλώσσες. Με πρόσκληση του Ανδρέα Παπανδρέου είχε έρθει στην Ελλάδα και ανέλαβε τό Κέντρο Μεσογειακών Μελετών αλλά γρήγορα έφυγε απογοητευμένος από την πορεία των (πολιτικών) πραγμάτων. Δημοσιεύουμε σήμερα τό πρώτο μέρος από την εξαιρετικά ενδιαφέρουσα συνέντευξη που μάς παραχώρησε ο άειθαλής επαναστάτης και διακεκριμένος συμπατριώτης μας, που τιμά διεθνώς την Ελλάδα με την συνεπή του στρατεύση υπέρ των αδυνάτων και την μοναδικά τολμηρή - όπως θά διαπιστώσετε - γλώσσα αληθείας που σέ κανέναν δέν χαρίζεται.

- Κύριε καθηγητά, είστε γνωστός επί πολλά χρόνια για την συμμετοχή σας στα πολιτικά κινήματα σε όλον τον κόσμο, ειδικά στην Λατινική Αμερική. Στην Ελλάδα έχουμε την εικόνα μιας επαναστατημένης περιοχής, αντίθετης στον αμερικανικό ιμπεριαλισμό: Τό πείραμα Τσάβες, οί προσπάθειες του Λούλα, ή κοινωνική έκρηξη στην Αργεντινή, ή έκλογική επικράτηση του Μοράλες... Πώς θά περιγράψατε την κατάσταση που επικρατεί;

- Νομίζω πώς θά μπορούσαμε νά πούμε ότι οί ΗΠΑ χάσαν τον καθολικό έλεγχο τους επί της Λατινικής Αμερικής. Παραμένει πολύ πολύ ισχυρή ή επίρροή της, αλλά σέ έναν ολόένα συρρικνούμενο κύκλο πολιτικών ήγετών. Καί ακόμη κι εκεί δέν τά καταφέρνει πάντοτε. Στην Βενεζουέλα έχει μεταπικρή σύγκρουση μέ την κυβέρνηση και ή επίρροή των ΗΠΑ βρίσκεται στα ΜΜΕ, σέ κάποιους μειοψηφούντες πολιτικούς και σέ κάποιους στρατιωτικούς. Εκεί ή Αριστερά είναι ισχυρή. Στην Αργεντινή βλέπουμε ότι ή αμερικανική επίρροή μετριάζεται από ένα αστικό καθεστώς, του Κίρσνερ, ο οποίος έχει μιάν αυτονομία, ειδικά στην άτζέντα του υπέρ της εθνικής αστικής τάξης και απορρίπτοντας την αμερικανική επιθετικότητα κατά της Βενεζουέλας. Ωστόσο, ή ανάκαμψη της οικονομίας γίνεται μέ τους όρους του νεοφιλελευθερισμού και συνεχίζονται οί κοινές ασκήσεις αργεντινικών και αμερικανικών δυνάμεων. Όσον αφορά την Βραζιλία, υπάρχουν πάλι διαφορές, για παράδειγμα τό Σύμφωνο Ελευθέρου Έμπορίου, τον ανταγωνισμό στις επενδύσεις μεταξύ Αμερικανών και Ευρωπαίων-Κινέζων στή χώρα, ωστόσο ο νεοφιλελευθερισμός του καθεστώτος Λούλα δέν μπορεί νά θεωρηθεί πώς εναντιώνεται στην οικονομική, τουλάχιστον, άτζέντα των ΗΠΑ. Τό γεγονός ότι ο Λούλα διαφοροποιεί τους εμπορικούς συνεταιρούς του ή κριτικάρει κάποιες ακραίες πλευρές των συμφωνιών μέ την Ουάσινγκτον, δείχνει μια πολύ σχετική ανεξαρτησία και οί πολιτική του στο έσωτερικό δείχνει ότι παραμένει στο καλούπι του πελάτη των ΗΠΑ. Σέ χώρες όπως ή Ουρουγουάη, τό Περού, τό Έκουαδόρ, υπάρχουν πολύ ισχυρά κοινωνικά κινήματα έκτός κυβερνήσεων, επικριτικές των ΗΠΑ, παρά τό γεγονός ότι οί Κυβερνήσεις παραμένουν στενά δεμένες μέ τους Αμερικανούς. Ειδικά στην Ουρουγουάη μια υποτίθεται κεντροαριστερή κυβέρνηση υπέγραψε πρόσφατα διμερή συμφωνία επενδύσεων μέ τις ΗΠΑ, άκρως επικερδή για τις τελευταίες. Στο Περού ή εθνικιστική αντιπολίτευση υπό τον Ουμάλα προηγείται στις δημοσκοπήσεις, παριστάνουν τους πατριώτες, υποστηρίζουν, υποτίθεται, τον

Τσάβες αλλά έχουν πολύ άμφιλεγόμενους πολιτικούς συμβούλους. Έτσι, παρά τό γεγονός ότι συσπειρώνει τις χαμηλότερες τάξεις και τους Ινδιάνους, ίσως αποδειχθεί ένας ακόμη δούρειος ίππος, σάν τον Φουτζιμόρι. Πάντως είναι ένδεικτική ή κατάσταση για την νυν κυβέρνηση του Τολέδο, γνωστού πελάτη των ΗΠΑ.

Στά λαϊκά κινήματα, έκτός Κοινοβουλίων, είναι ή έλπίδα

Παρόμοια κατάσταση και στο Έκουαδόρ, όπου οί μαζικές απεργίες άμφισβήτησαν τις κυβερνητικές συμφωνίες για τό ελεύθερο έμποριο. Στην Κολομβία, όπου υπάρχει ένα πανίσχυρο αντίρτικο 25.000 ανδρών και εκατομμύρια μέλη εργατικών ενώσεων που αντιτίθενται στον πρόεδρο Ουρίμπε, τον μεγαλύτερο υποστηρικτή των ΗΠΑ στή Λατινική Αμερική. Κι ενώ ο Ουρίμπε κερδίζει τις εκλογές, τό 65% απέχει και πάνω από τή μισή χώρα την έλέγχουν περισσότερο οί αντίρτες παρά ή Κυβέρνηση. Στο Μεξικό μια κεντροαριστερή συμμαχία προηγείται στις δημοσκοπήσεις και μπορεί νά μήν είναι μια ριζοσπαστικό κίνημα αλλά κάνει κριτική στις συμφωνίες ελευθέρου έμπορίου και ζητά χρήματα για τον κοινωνικό τομέα. Τέλος, στην Αιτή ή μεγάλη πλειοψηφία του λαού είναι κάθετα αντίθετη στην Κατοχή των Αμερικανών και των βραζιλιάνικων, αργεντινικών και χιλιάνικων δυνάμεων. Η Χιλή είναι σήμερα τό πλέον ισχυρό έρεισμα των ΗΠΑ, μέ τους άποκαλούμενους «σοσιαλιστές», πολύ κοντά στο ΠαΣοΚ, και οί οποίοι τους υποστηρίζουν στρατιωτικά, πολιτικά και οικονομικά. Μου θυμίζει τον Γιώργο Παπανδρέου, μέ την άνευ όρων παράδοση και τό προσκύνημα στις ΗΠΑ, στην στρατιωτική και πολιτική τους άτζέντα. Μέ τή διαφορά ότι στή Χιλή υπάρχει πολύ μεγαλύτερη ανάπτυξη, μέ τις ύψηλες τιμές των αγαθών που εξάγει ή χώρα - χαλκό κτλ.

Έτσι, ή εικόνα απέχει πολύ από κείνη που θέλει μια πλειοψηφία στην αμερικανική ήπειρο, έχορική στις πολιτικές των ΗΠΑ και στον νεοφιλελευθερισμό, μέ κυβερνήσεις επικριτικές της Ουάσινγκτον και πλειοψηφία κυβερνήσεων που λυγίζουν κάτω από τά μαζικά κινήματα, άνίκανες νά περιφρουρήσουν έναν βαθμό αυτονομίας από τις ΗΠΑ.

Αναφέρατε τον Έβο Μοράλες στή Βολιβία. Ο Μοράλες ήρθε στην έξουσία μετά από δύο μεγάλες εξέγερσεις που έριξαν δύο προέδρους - πελάτες των ΗΠΑ. Ωστόσο τό κόμμα του είναι ένα σοσιαλδημοκρατικό κόμμα και έχει ήδη δυσκολίες, καθώς προσπαθεί νά καθυλάσει δύο άλογα που κινούνται σέ αντίθετες κατευθύνσεις. Από τή μια δημαγωγεί για εθνικοποιήσεις που δέν άγγίζουν καμμία περιουσία ή ξένη εταιρεία. Αυτό που έννοει είναι ή αύξηση φορολογίας στις εταιρείες πετρελαίου και αερίου και ή κρατική συμμετοχή σέ κάποιες ξένες επενδύσεις και βιομηχανίες πρώτων ύλων. Η πολιτική του έναντι των κινήματων που τον έφεραν στην έξουσία είναι εξαιρετικά αδύναμη. Δέν έχει κανένα πρόγραμμα εθνικοποίησης μεγάλων γαιών, υποσχέθηκε αύξηση του κατώτατου μισθού άν καταφέρει νά συλλέξει τους φόρους - άρα πάνε περίπατο οί σχετικές υποσχέσεις - αύξηση τον μισθό των δασκάλων μόνο 4% πάνω

από τον πληθωρισμό. Ως αποτέλεσμα, οί πετρελαϊκές εταιρείες ανακοίνωσαν άποχή από τις επενδύσεις άν δέν άπούρει τις εξαγγελίες του και στή χώρα ξέσπασαν απεργίες. Ήδη χρησιμοποίησε τον Στρατό και την Αστυνομία για νά καταστείλει την απεργία των πιλότων κι άποκαλεί την απεργία των δασκάλων «καρναβάλι», αυτός που στο παρελθόν ήγήθηκε τέτοιων κινητοποιήσεων! Σέ κάθε περίπτωση δέν δείχνει ικανός νά γεφυρώσει τά αίτήματα των φτωχών μέ κείνα του ξένου κεφαλαίου. Οί υποσχέσεις για εθνική ένότητα ήταν κούφια. Τό παιχνίδι του μέ την ινδιάνικη κοινότητα έχει πολύ περιορισμένα όρια και ή πάλη των τάξεων θά υποχρεώσει τον

Μοράλες νά μετακινηθεί προς μια από τις δύο πλευρές.

Συμπερασματικά θά λέγαμε ότι οί κοινωβουλευτικοί πολιτικοί, έχουν μια αυτονομία λειτουργίας, ειδικά στην περίπτωση της Βενεζουέλας, υπό την δυναμική ήγεσία του Τσάβες, και την υποστήριξη των φτωχών αγροτών, όπου είχαμε κι ένα πραξικόπημα που απέτυχε χάρη στην κινητοποίηση των λαϊκών μαζών. Όλη ή υπόλοιπη κοινοβουλευτική Αριστερά είναι άπολυτως άνικανη

ή άπρόθυμη νά φέρει κοινωνικές αλλαγές υπέρ των χαμηλών στρωμάτων. Δέν μιλά για κοινωνική επανάσταση, μιλά για μεγάλα προγράμματα κοινωνικής πρόνοιας. Καμμία από τις λεγόμενες κεντροαριστερές κυβερνήσεις δέν πήρε μέτρα για την άνατροπή των οικονομικών άνισοτήτων, για την άναδιανομή της γης στους άκτημονες, ή για την άξιοποίηση των δανείων για δημόσιες επενδύσεις και δημιουργία θέσεων εργασίας. Μπορούμε λοιπόν νά πούμε ότι οί ΗΠΑ δέν έχουν την άπολυτη κυριαρχία, αλλά συνεχίζουν νά άσκουν καθοριστική επίρροή μέσω των σοσιαλδημοκρατικών και σοσιαλφιλελεύθερων καθεστώτων στην περιοχή.

- Τό επίκεντρο της διεθνούς προσοχής είναι βεβαίως στή Μέση Ανατολή. Η θέση σας είναι καθαρή, πώς οί ΗΠΑ σπρώχτηκαν στην είσβολή στο Ιράκ κυρίως χάρη των συμφερόντων του Ισραήλ. Τι άπαντάτε σέ όσους μιλούν για «Πόλεμο για τό πετρέλαιο»;

- Ναι, νομίζω ότι πρέπει νά αναλύσουμε από πολύ κοντά τις πολιτικές δυνάμεις που εμπλέκονται και σπρώχνουν τις ΗΠΑ στους μεσανατολικούς πολέμους. Δέν νομίζω ότι μπορούμε νά κάνουμε γενικόλογες δηλώσεις για «πόλεμο για τό πετρέλαιο» χωρίς νά ξεετάσουμε τή φύση των δυνάμεων αυτών. Η έρευνά μου δείχνει ότι οί πετρελαϊκές εταιρείες είχαν μια πολύ καλή συνεργασία μέ όλους τους πετρελαιοπαραγωγούς Άραβες. Ότι πολλές αμερικανικές εταιρείες εμπλέκονταν έμμέσως στο Ιράκ και τώρα μέσω Ευρωπαίων, Ιαπωνών και Κινέζων που έχουν μεγάλες επενδύσεις στο Ιράν. Αυτές οί σχέσεις διασφαλίζουν σ' έναν βαθμό μέσω της αγοράς τά ιμπεριαλιστικά κέρδη από την διατήρηση του στάτους κβό. Αυτό δέν σημαίνει ότι τό πετρέλαιο δέν συντελεί στην ύπόβαση των εθνικιστικών παρορμήσεων Άράβων και Ιρανών. Σημαίνει όμως ότι θά μπορούσε νά άποφευχθεί ο πόλεμος. Μπορούμε νά πούμε ότι ο πόλεμος επιδεινώνει την κατάσταση, καθώς πολώνει τις χώρες αυτές κατά των Ευρωπαίων και των Αμερικανών. Έχουμε λοιπόν τον διχασμό μεταξύ των πετρελαιοϊμπεριαλιστών της αγοράς και των στρατιωτικών που επιλέγουν την γεωστρατηγική επιθετικότητα. Έδώ πρέπει νά γίνουμε πιο συγκεκριμένοι, ποιοί είναι αυτοί που προτείνουν και παίρνουν πρωτοβουλίες για στρατιωτική δράση κατά του Ιράκ και τώρα κατά του Ιράν και της Συρίας. Οί κύριες δυνάμεις είναι δύο: Τό σιωνιστικό λόμπυ μέσα στην Κυβέρνηση, όπως και έξω από αυτήν. Οί βασικοί άρχιτέκτονες και σχεδιαστές του πολέμου κατά του Ιράκ ήταν άνώτατοι πολιτικοί άξιωματούχοι μέ μακροχρόνιους δεσμούς μέ τον σιωνισμό και στην πραγματικότητα δούλεψαν μέ την ισραηλινή κυβέρνηση. Μιλά για τον Ντάγκλας Φέθ (Νο 3 του

Πενταγώνου), τον Γούλφοβιτς (Νο 2), τον Ήμπαρμ Έλλιστ του Έθνικού Συμβουλίου Ασφαλείας και δεκάδες άλλους σιωνιστές που εμπλέκονταν στην Κυβέρνηση και δούλεψαν επί μακρόν μέ την ισραηλινή κυβέρνηση, π.χ. ο σύμβουλος του αντιπροέδρου Έρβινγκ Λίμπυ, ένας φανατικός σιωνιστής που συνέβαλε στην πολιτική του Τσέινι στο θέμα του πολέμου. Επιπροσθέτως είχαμε άκροδεξιούς μιλιταριστές σάν τον Ράμσφελντ, τον Τσέινι, την Ράις, τον Μπούς τον ίδιο. Έχουμε λοιπόν μια σύμπραξη σιωνιστών και μιλιταριστών νά κάνει πολιτική που προκαταλαμβάνει τους ιμπεριαλιστές της αγοράς και των εταιρειών.

Ο άλλος παράγοντας που μνημονεύεται είναι τό στρατιωτικό - βιομηχανικό σύμπλεγμα. Αυτό είναι έντελως γελοίο. Τό στρατιωτικό - βιομηχανικό σύμπλεγμα των ΗΠΑ έχει τεράστια, κερδοφόρα αγορά στις άραβικές χώρες. Πωλούν όπλα άξιας περίπου 10 δις ετησίως σέ άραβικές χώρες και δέν έχουν κανένα συμφέρον νά άποσταθεροποιηθεί ή περιοχή, ούτε νά ενισχύσουν την ανταγωνιστική άμυντική βιομηχανία του Ισραήλ - είναι ανταγωνιστές, άσχετως άν έχουν και άπο κοινού κάποιες επιχειρήσεις. Η ιδεολογία λοιπόν και τό Ισραήλ έπαιξαν κυρίαρχο ρόλο στην δημιουργία συνθηκών πολέμου.

- Παρότι τό Ιράκ είναι μια τόσο πρόσφατη τραγωδία, βλέπουμε νά μεθοδεύεται ή επανάληψη του στο Ιράν. Τό περίεργο είναι ότι δυνάμεις οί οποίες αντίσταθηκαν στο «Σόκ και Δέος» (Ε.Ε., Ρωσία, Κίνα) δείχνουν νά σννηγορούν στις άπειρές κατά του Ιράν, νομιμοποιώντας την επιθετικότητα της Ουάσινγκτον, ακόμη και κόντρα στα συμφέροντά τους.

- Νομίζω ότι υπήρξε τεράστια πίεση από τις ΗΠΑ και τους σιωνιστές. Η Κίνα θέλει νά διατηρήσει τις εμπορικές και επενδυτικές σχέσεις της μέ τις ΗΠΑ, ή Ρωσία θέλει νά μπει στο ΠΟΕ, νά διατηρήσει τις διπλωματικές και οικονομικές σχέσεις της μέ την Ευρώπη, κι έτσι υποχώρησαν πιστεύοντας ότι μπορούν νά ικανοποιήσουν τις ΗΠΑ έγκρίνοντας ψηφίσματα που δέν έχουν οικονομικές ή στρατιωτικές κυρώσεις. Η άποφασιστική στιγμή θά είναι όταν ή Ουάσινγκτον θελήσει νά επιβάλει οικονομικές κυρώσεις. Τότε νομίζω οί Ρώσοι θά πρέπει ή νά άντισταθούν ή νά σκάσουν. Τό ίδιο και οί Κινέζοι. Οί κυρώσεις θά πηξουν τις ρωσοϊρανικές εμπορικές συμφωνίες. Η Κίνα επίσης θά πληγεί μέ τήν άκύρωση των συμφωνιών για άγωγούς φυσικού άεριου. Τό Ιράν είναι πρωτεύουσα προτεραιότητα στην σιωνιστική - αμερικανική άτζέντα. Έδώ στις ΗΠΑ βλέπω καθημερινά όλα όσα έρχονται από τό σιωνιστικό λόμπυ και σπρώχνουν μέ τρόπο άνευθουν σέ μια στρατιωτική επίθεση κατά του Ιράν. Τήν επίθεση στο Ιράν θά πληρώσουν οί καταναλωτές βενζίνης σέ όλον τον κόσμο όταν τό πετρέλαιο ξεπεράσει τά 100 δολάρια τό βαρέλι, άφού οί Ιρανοί μπορούν νά κλείσουν τό στενά του Χορμούζ από τά όποια περνάει τό 70% του πετρελαίου της Ευρώπης και τό 25% των ΗΠΑ. Έτσι θά πληγεί βαρεία ή οικονομία των ΗΠΑ και της ΕΕ, για νά μήν μιλήσουμε για την Ασία.

Και δέν είναι μόνο ή οικονομική κρίση. Τό Ιράν δέν θά καθήσει μέ σταυρωμένα χέρια. Έχει σημαντικούς συμμάχους στον ιρακινό Στρατό, μιλά για τους σίτες. Οί Αμερικανοί στο Ιράκ θά δεχθούν επιθέσεις άπο δεκάδες χιλιάδες έθελοντές που θά προσπαθήσουν νά άπονομεύσουν την δοσίλογη κυβέρνηση της Βαγδάτης. Η Χεζμπολά στον Λίβανο θά χτυπήσει τό Ισραήλ στα βόρεια σύνορά του και θά έχουμε γενικευμένη σύγκρουση στή Μέση Ανατολή. Ωστόσο, οί σιωνιστές στο Ισραήλ πιστεύουν ότι τό τίμημα θά τό πληρώσουν μόνο οί ΗΠΑ και οί ίδιοι θά έπεκτείνουν την ήγεμονία τους στην περιοχή. Πρόκειται για τεράστια άνευθυνότητα και μου θυμίζει την επίθεση της ναζιστικής Γερμανίας στή Ρωσία, μετά την κατάληψη της Δυτικής Ευρώπης. Οί ΗΠΑ δέν είναι σέ θέση ούτε άεροπορική επίθεση νά εξαπολύσουν κατά του Ιράν κι άν θεωρούν ότι μπορούν νά περιορίσουν την σύγκρουση στον άέρα είναι τρελλοί. Τό Ιράν δέν θά παίξει μέ τους όρους των ΗΠΑ.

Γιά μιὰ συνέντευξη πού ἔγινε καὶ μιὰ διαγραφή πού ἔκκρεμει...

Συμπαθές καὶ καλοστημένο τὸ ὕφος τῆς συνέντευξης τοῦ Δάμωνα Δαμιανοῦ στὸ Ράδιο «Χρόνος» 87,5 FM, ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνακοίνωση τῆς ὑποστήριξης τοῦ ΠΑΣΟΚ στὸν Τάσο Βαβατοικλή. Καὶ ὡς συνήθως ἀντιφατικὸ καὶ παραπλανητικὸ. Σταχυολογώντας ἀνάμεσα στὶς πολλές καλοειπωμένες τοποθετήσεις του, στεκόμαστε σὲ τρεῖς:

- Μίλησε γιὰ «ἀνατροπή», γιὰ «ἀνανέωση», γιὰ «ἀλλαγὴ», γιὰ τὸν «φιλελεύθερο προοδευτικὸ κόσμο πού ὑπάρχει στὴ Ν.Δ.» καὶ τὸν ὁποῖο, ἐκτός τοῦ χώρου ΠΑΣΟΚ – ΣΥΝ, ἐπιθυμεί ἐπίσης νὰ ἐκφράσει. Ἀναρωτιόμαστε κατὰ πόσο ὅλα αὐτὰ συμβιβάζονται μὲ τὴν ὁμάδα ἀνθρώπων πού φαίνεται νὰ τὸν στηρίζει καὶ ἀναφερόμαστε ἐνδεικτικὰ στοὺς Ντεντέ, Σολταρίδη, Γλερίδη. Αὐτοὶ εἶναι ἄραγε ἡ «ἀτομική» πού φέρνει ψήφους ἀπὸ τοὺς ἀνοικτόμυαλους φιλελεύθερους πολίτες;

- Ἀναφέρθηκε χαλαρὰ στὸ ἐνδεχόμενο κομματικῶν κυρώσεων ἐναντίον τοῦ πετώντας κάπως ἀλαζονικὰ τὸ μπαλάκι στὸ κεντρικὸ ΠΑΣΟΚ, ὑπογραμμίζοντας πὼς παραμένει στρατιώτης τοῦ κινήματος, πιστὸς στὶς πολιτικὲς παρακαταθήκες τοῦ Γιώργου Παπανδρέου, στὸν ὁποῖο, ὅπως κατὰ λέξη εἶπε, «ἔχει μιλήσει προσωπικὰ!». Μὰ εἶναι τόσο ἀσάβηροι αὐτοὶ στὸ ΠΑΣΟΚ καὶ δὲν ἔχουν ἴδη ἀνακοινώσει τὴν παραδειγματικὴ διαγραφή του; Μέλος τῆς Περιφερειακῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΠΑΣΟΚ, ταλαιπώρησε τὸ κίνημα τοπικὰ μὲ μιὰ ξεκάθαρα διασπαστικὴ κίνηση γιὰ λόγους προσωπικῶν φιλοδοξιών καὶ δὲν ἔχει διαγραφεῖ; Τὴ στιγμὴ μάλιστα

πού, ὅπως φαίνεται, δὲν σκοπεύει νὰ παραιτηθεῖ, ὥστε νὰ δικαιούται νὰ ἐξαίρει ἑαυτὸν ἀπὸ τὰ κομματικὰ μαντριά; Αὐτὸς εἶναι «τζάμπα μάγκας» κύριος τοῦ ΠΑΣΟΚ, γιὰ νὰ χρησιμοποιοῦσε μιὰ προσφιλή ἐκφραση τοῦ ἀρχηγοῦ σας. Καὶ ὅσο ἀργεῖτε νὰ τὸν διαγράψετε μετὰ τὰ ὑπονοούμενα γιὰ «προσωπικὴ» σχέση μὲ τὸν Παπανδρέου καὶ τὴν ἐπιμονή του νὰ διατηρήσει ζωντανὸ τὸν διασπαστικὸ συνδυασμὸ του, τόσο περισσότερο θὰ τὸν κατοχυρώνετε ὡς μιὰ δεύτερη, πᾶ ἀνώνυμη, πιὸ φρέσκια, πιὸ «ἀνεξάρτητη» ἄρα πλαστὰ ἐλκυστικὴ, λιγότερο φθαρμένη, ἐναλλακτικὴ ἡμεπίσημη ΠΑΣΟΚικὴ ὑποψηφιότητα, ἀπέναντι στὴν ἐπίσημη πού ὑπονομεῖται συστηματικὰ.

- Τόνισε ὁ Δάμωνας Δαμιανὸς ὅτι δὲν ζεῖ ἀπὸ τὴν πολιτικὴ ἀλλὰ ἀπὸ τὸ ἐπάγγελμα του καὶ ἔντεχνα ὑπενθύμισε τὸ ἀντίθετο πού ἔχει διαγωνίσει γιὰ κάποιους ἄλλους. Μετὰ τὸ βολικὸ δημοσίευμα τῆς Ἐλευθεροτυπίας πού (μὲ μεγάλη δόση ἀλήθειας) ψέγει τὴν δημοτικὴ ὁμάδα Βαβατοικλή γιὰ ἔμμοθα βολέματα συνεργατῶν του ὡς βασικὸ συνεκτικὸ τῆς ἰστοῦ, ἀντιλαμβάνεσθε τί πλάσαρει γιὰ λόγους ἐντυπώσεων ὄ... ποιητής. Ἐρεθίζει ἔξυπνα τὴν ἀλλεργία πού εὐρύτερα στρώματα, πιστὰ σὲ συγκεκριμένον ἀξιακὸ κώδικα, αἰσθάνονται γιὰ ἀργομισθίες ἐξασφάλισης πολιτικῆς ἀφοσίωσης. Ἡ ἀπορία μας: ὅταν ἔδωσε τὴν πρώτη αὐτοδιοικητικὴ του μάχη μὲ τὸν Τάσο Βαβατοικλή τὸ 2002, καὶ μετέπειτα ὅταν ἀποδέχθηκε τὴν ὑψηλὴν εὐθύναν θέσεις (μὲ τὰ ὅποια ὑλικά συμπαρομαρτοῦντα τους) πού τοῦ ἐξασφάλισε ὁ νῦν ἀντίπαλός του, δὲν ἴσχαν ὅλα αὐτὰ τὰ ἐξόχως ἀρνητικὰ πού προσάπτει στοὺς πρώην συναγωνιστές του; Πόση συνέπεια καὶ ὠριμότητα ἀποπνέει ἡ στάση του; Πόση ἀξιοπιστία;

Χ.Α.

ΔΗΓΜΑ ΓΡΑΦΗΣ

Χωρὶς σχόλια παραθέτουμε τὸ παρακάτω ἄρθρο τοῦ κυρίου Τζεγγικί Ὀμέρ, ἀπὸ τὴν μειονοτικὴ ἐφημερίδα «Μιλέτ» τῆς Ζάνθης (5 Ἀπριλίου 06):

Τὸ κράτος ἔντονα καὶ συνεχῶς μὲ τὴν προπαγάνδα του, προσπαθεῖ νὰ δημιουργήσει σχολεῖα πομακόφωνα. Ἔτσι προωθεί καὶ τὴν δημιουργία ἐνὸς ψεύτικου "Πομάκιου ἔθνους". Θὰ χρειάζονται νὰ ρωτήσουμε ποιὸς τοὺς τὸ ζήτησε αὐτὸ. Γενικὰ πάντως αὐτὲς οἱ προσπάθειες εἴτε προέρχονται ἀπὸ αὐτοὺς πού "ἀγαπᾶνε" τοὺς "Πομάκους" εἴτε λόγω τῆς "ἐλλειψῆς ἀγάπης" γιὰ τοὺς Τούρκους... Ἀποτέλεσμα: Τὸ κομμάτιασμα τοῦ τουρκισμοῦ τῆς Δ. Θράκης. Πολὺ δύσκολο.

Ὅσον ἀφορᾶ αὐτὰ τὰ ἄτομα πού στὸ παρελθὸν μὲ τὴν παρουσίαση τοῦ αἰτήματος τῆς "Πομακικῆς ἐκπαίδευσης" γιὰ τοὺς δῆθεν Πομάκους στὸ Ἐνρωπαϊκὸ Κοινοβούλιο ἡ σήμερα μὲ τὰ "Πομάκικα Παραμῦθια" καὶ τὰ "Πομακοελληνικὰ λεξικά", οἱ Τούρκοι τῆς Δ. Θράκης ξέρον πολὺ καλά ποιοὶ εἶναι καὶ γιὰ ποιὲς σκοτεινὲς δυνάμεις δουλεύουν. Αὐτὰ τὰ ἄτομα εἶναι οἱ καημένοι πού τραβοῦν τὴν σκανδάλη στὸ ὄνομα τῶν προδοτικῶν κέντρων πού θέλουν νὰ ἐξαφανίσουν ἀπὸ τὴν Δ. Θράκη τὸν Μουσουλμανισμό καὶ τὸν Τουρκισμό. Αὐτὰ τὰ ἄτομα ἄραγε πόσους Τούρκους - Πομάκους ρώτησαν καὶ ἄσκούν τέτοιου εἴδους δραστηριότητες; Πῆραν ἀδεία ἀπὸ τὸ ἔθνος τους; Ἄν στεναχωριοῦνται ἂς γίνεῖ ἕνα δημοψήφισμα νὰ δοῦμε πόσοι ἔχουν τὶς ἴδιες ιδέες μὲ αὐτὰ τὰ ἄτομα... Στεναχωριοῦνται... Δῆθεν ἐκπροσωποῦν τοὺς Πομάκους... Καὶ πόσα ἄλλα... Γιατί

δὲν βγαίνουν νὰ ἐκφράσουν τὶς θέσεις τους σὲ μέρη ὅπου βρίσκεται πολὺς κόσμος ἀπὸ τὸ ἔθνος τους; Διότι ξέρον πολὺ καλά πὼς θὰ "φᾶνε τὰ μούτρα τους".

Γιὰ τέτοια πράγματα οὔτε τὸ μυαλὸ τους φτάνει οὔτε οἱ δυνάμεις τους. Ἄν δὲν τοὺς ἐνθαρρύνουν "κάποιοι", οὔτε δὺο βήματα δὲν μποροῦν νὰ κάνουν. Αὐτοὶ ἂν ἴταν πραγματικοὶ Πομάκοι θὰ ἤξεραν ὅτι εἶναι Τούρκοι - Πομάκοι. Ἄραγε γιὰ νὰ εἶσαι Πομάκος χρειάζεται νὰ εἶσαι ἐχθρὸς τοῦ Ἰσλάμ καὶ τῶν Τούρκων; Αὐτοὶ ὄχι μόνον δὲν εἶναι Πομάκοι, εἶναι σιχαμένοι προδότες τοῦ ἔθνους. Αὐτοὶ ὄχι μόνον δὲν ἐκπροσωποῦν τοὺς Πομάκους ἀλλὰ δὲν ἔχουν πρόσωπο καὶ νὰ βγοῦν μπροστὰ τους. Καὶ νὰ ξέρον καλά πὼς μιὰ μέρα θὰ δώσουν λόγο γιὰ αὐτοὺς τοῦ εἴδους τὶς προδοσίες τους σὲ βάρος τῶν Τούρκων - Πομάκων πού κατὰγονται ἀπὸ τοὺς Ογοῦζους - Τούρκους. **Αὐτοὶ οἱ προδότες, καθὼς καὶ αὐτοὶ πού τοὺς δίνουν ιδέες, θὰ ψάχνουν μέρος νὰ κρυφτοῦν.**

Εμεῖς αὐτὰ πού γράφουμε, τὰ γράφουμε στὸ ὄνομα τῶν δεκάδων χιλιάδων Τούρκων - Πομάκων. Κι ἐμεῖς ἄλλωστε εἴμαστε Τούρκοι - Πομάκοι. **Τὸ ἔθνος μας μᾶς ζήτησε νὰ γράψουμε αὐτὸ τὸ ἄρθρο γιὰ νὰ ἐκφράσουμε τὶς ἀνησυχίες του καὶ τὰ πληγωμένα ἔθνη καὶ τὸν συναισθημάτα.** Εμεῖς εἴμαστε ἡ φωνὴ αὐτοῦ τοῦ ἔθνους καὶ γι' αὐτὸ ἐμπιστευόμαστε τὸν ἑαυτὸ μας. Παίρνουμε τὴν δύναμή μας ἀπὸ τὸ ἔθνος μας. Καὶ στὸ ὄνομα τοῦ ἔθνους καλοῦμε αὐτοὺς πού δὲν ξέρον τὸν ἑαυτὸ τους νὰ ἔρθουν στὰ συγκαλὰ τους καὶ νὰ γυρίσουν στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ ἔθνους. Διαφορετικὰ ἔχοντας ἀποβληθεῖ ἀπὸ τὸ ἔθνος καὶ ἔχοντας φάει κλωτσιὰ ἀπὸ αὐτοὺς πού σὰς "ταΐζαν" θὰ μείνετε ὀλομόναχοι καὶ θὰ ἐξαφανιστεῖτε. Ἄν, παρὰ τὸ ἔθνος σας, συνεχίσετε νὰ φέρεστε προδοτικὰ, τότε θὰ δοῦμε ποιὸς εἶναι πιὸ ἰσχυρὸς, ἡ "χέιρα" ἢ οἱ Τούρκοι - Πομάκοι τῆς Δ. Θράκης;

ΠΑΣΟΚ καὶ Ἐκκλησία: Μιὰ ἄλλη προσέγγιση

Βρήκαμε πολὺ ἐνδιαφέρουσα τὴν εἰσήγηση (30-3) τοῦ βουλευτῆ τοῦ ΠΑΣΟΚ (Σερρών) Μάρκου Μπόλαρη στὴ Βουλὴ γιὰ τὶς σχέσεις Ἐκκλησίας - Πολιτείας καὶ γιὰ τὶς θεσηκεντρικὲς ἐλευθερίες καὶ τὴν δημοσιεύουμε, μερικῶς, παρακάτω:

Κύριοι συνάδελφοι, πριν ἀπὸ χρόνια, σαν μαθητὴς τοῦ Γυμνασίου, ἀμέσως μετὰ τὴν μεταπολίτευση, εἶχα τὴν χαρὰ νὰ παρακολουθῶ τηλεοπτικὰ μιὰ συζήτηση σὲ ἐπίπεδο ἀρχηγῶν κομμάτων. Μνημονεῖον ἀπὸ τὴν συζήτηση ἐκεῖνη τὴν ἰδιαίτερη ἀναφορὰ τοῦ αἰμίνηστου Προέδρου τῆς Ε.Δ.Α. κ. Ηλία Ηλιοῦ, ὁ ὁποῖος μιλώντας ἀπὸ τὸ ἴδιο αὐτὸ βήμα εἶχε ἐρανιστεῖ γιὰ τὴν τεκμηρίωση τῶν επιχειρημάτων του ἀπόσπασμα ἀπὸ τοὺς Λόγους τοῦ Αγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου. Εἶχε προκαλέσει τότε ἐντύπωση, τόσο ἡ ἀναφορὰ τοῦ Ηλία Ηλιοῦ στὸν Χρυσόστομο, ὅσο καὶ ἡ ἀπόψη αὐτῆς καθαυτῆ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου. Ο ὁμιλῶν δὲν γνῶριζε τότε ὅτι ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος εἶχε ἐκμετρήσει τὸ ζῆν μῆσα σὶς κακουχίες τῆς ἐξορίας στα βουνὰ τοῦ Πόντου, ὅπου τὸν εἶχε ἐξορίσει ὁ χριστιανός, βεβαίως, αυτοκράτορας. Οὐτε γνῶριζα τότε ὅτι ὁ ἐξαιρετικὸς αὐτὸς Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας μιλώντας ἀπὸ τὸν ἄμβωνα τῆς Κωνσταντινουπόλεως θὰ κατάφερε νὰ εἶναι ἐπίκαιρος ἐπὶ 1.700 χρόνια, ὥστε σὲ τέτοιες κρίσιμες ἡμέρες νὰ μπορῶ καὶ ἐγὼ μετὰ ἀπὸ τὸν Πρόεδρο Ηλιοῦ νὰ τὸν επικαλεσθῶ καὶ ἐγὼ.

Κυρίες καὶ κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ὅτι θὰ εἶναι ἐξόχως χρήσιμο γιὰ τὸν ΣΕΒ καὶ τοὺς τραπέζιτες, κάτ' ἀπὸ τὴν παρούσα πολιτικὴ συγκυρία νὰ εἶχαν ὑπόψη τους τὴν ἀποστροφή ἀπὸ Λόγο τοῦ Χρυσόστομου πού,

ἀπευθυνόμενος σὲ πλοῦσιο τῆς ἐποχῆς του, υπογράμμισε: «ἄνθρωπε, εἴν γνῶριζαν οἱ πτωχοὶ ἀπὸ πού ἀντλήσες τὰ χρήματα μὲ τὰ οποία τους ελεείς, θὰ σου τα ἐπέστρεψαν πίσω, λέγοντας: δὲν θέλουμε νὰ γευτοῦμε αἷμα καὶ σάρκες ἀδελφικές!»

Κύριε Πρόεδρε, μὴ θεωρήσετε ὅτι ἐπιχειρῶ νὰ ἀλλάξω τὴν θεματολογία. Εἴν ἐμφανίστηκα ἐνώπιόν σας μὲ τὸ μπουκέτο πού περιλαμβάνει Πρόεδρο τῆς ΕΔΑ Ηλία Ηλιοῦ καὶ τὸν Ἅγιο Ἰωάννη τὸν Χρυσόστομο, δηλαδή μὲ ἀνθρώπους πού βίωσαν καλὰ τὶς ἐμπειρίες καὶ τὶς κακουχίες τῶν ἐξοριῶν, τὸ ἔκαμα διότι σὴν συζήτηση αὐτῆ ἐνώπιόν τῆς Ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας ἔβλα να προλάβω καὶ νὰ ἀντιπαρεθεθῶ σὴν λογικὴ κάποιων πού ἐκ προοίμιου καὶ ex officio ἐμφανίζονται ὡς ἐθνοαμύνητες καὶ προστάτες τῆς Ἐκκλησίας. Τὴν λογικὴ πού εἶδαμε νὰ ἀποτυπώνεται ἐναργῶς σὲ πρωτοσέλιδο μεγάλης συντηρητικῆς ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδας, τὶς μέρες πού συζητούσαμε τὴν πρότα-ση νόμου σὴν Ἐπιτροπῆ: «Ἐπιθεση τοῦ ΠΑΣΟΚ σὴν Ἐκκλησία», ἦταν τὸ κύριο θέμα τῆς καλῆς ἐφημερίδας, τίτλος πού βρισκόταν σὲ πλήρη ἀναντιστοιχία μὲ ὅσα διαδραματιζόταν καὶ συζητιόντουσαν σὴν Ἐπιτροπῆ Μορφωτικῶν Ὑποθέσεων.

Καὶ ἀφοῦ ἡ πρόταση νόμου ἀφορᾶ τὴν Ἐκκλησία θεωρῶ ὅτι εἶναι προκαταβολικὰ κρίσιμο νὰ υπογραμμιστεῖ ἡ ἔννοια τὸν ὅρου Ἐκκλησία, ὄχι ὅπως τὴν ἀντιλαμβάνομαστε ἐμεῖς, ἀλλὰ ὅπως θεολογικὰ ὀρίζεται: Ἐκκλησία λοιπὸν δὲν εἶναι ἡ Ἱεραρχία, Ἐκκλησία δὲν εἶναι ἀπλὰ καὶ μόνον ὁ κλῆρος. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι κλῆρος καὶ λαὸς, λαὸς καὶ κλῆρος, τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, μὲ κεφαλὴ τὸν Ἰδρυτὴ τῆς. Ὄταν συνεπῶς σὴν συνέχεια ἀναφερόμαστε σὴν Ἐκκλησία εἶναι ὁ λαὸς πού ἐτοιμάζεται σὲ τρεῖς βδομάδες νὰ προσκυνήσει τὸν Ἐπιτάφιο καὶ νὰ γιορτάσει «τὸ Πάσχα τῶν Ἑλλήνων», εἶναι ὁ λαὸς πού πανηγυρίζει τὸν Δεκαπενταῦγουστο τιμώντας τὴν Παναγία καὶ τιμήθηκε μὲ Νόμπελ σὸ πρόσωπο τὸν Οδυσσεῖα Ελύτη τραγουδώντας τὸ «Ἄξιον Ἐστί» καὶ τὸ «Τῆς Δικασούνης Ἡλιε νοητέ!»

Τίθεται λοιπὸν μὲ τὴν Πρόταση νόμου τὸ μεγάλο ζήτημα τῆς ρύθμισης τῶν σχέσεων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους μὲ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Καὶ ἐπειδὴ εἶναι καθοριστικὴ γιὰ τὴν συνέχεια ἡ ἱστορικὴ μνήμη, σὰς θυμίζω ὅτι ἡ Βαυαρικὴ Ἀντιβασιλεία, μὲ τὴν ἐγκαταστάθηκε σὴν χώρα, ἐπιτροπέυοντας τὸν ἀνὴλικὸ Ὀθῶνα, προέβη σὴν ἐκδοσὴ δύο νομοθετημάτων πού σημάδεψαν, σημάδεψαν ἀρνητικὰ, τὴν πορεία

τοῦ νεοσύστατου ἑλληνικοῦ κράτους: Ὁ πρῶτος ἦταν ὁ «Νόμος περὶ πολιτείας καὶ διοικήσεως τῶν Δήμων», ἕνας νόμος ὁ ὁποῖος καταργοῦσε πολιτικὰ δικαιώματα πού εἶχαν οἱ Ἕλληνες ἀκόμη καὶ στα χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας, ἕνας νόμος πού ἐπέβαλλε ὀλοκληρωτικὸ ἐλεγχὸ σὲ κάθε περιφερειακὸ ὄργανο, καταλύοντας τὸ ἀντιπροσωπευτικὸ σύστημα. Ὁ δεύτερος ἦταν ὁ Καταστατικὸς Χάρτης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὸ βασιλικὸ διάταγμα τῆς 23 Ἰουλίου 1833, μὲ τὸ ὁποῖο διακηρυσσόταν ἡ αυτοκεφαλία τῆς ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας καὶ ὀρίζονταν «ὡς ἀρχηγὸς αὐτῆς, κατὰ τὸ διοικητικὸν μέρος, ὁ βασιλιάς». Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Χρυσόστομος Παπαδόπουλος γράφει ἕνα αἰῶνα ἀργότερα: «Καθ' ὄν τρόπον ὁ Μάουρερ διωργάνου ἐν Ἑλλάδι τὰ τὴν παιδείας καὶ τὴν δικαιοσύνης, νέον δημιουργῶν καθεστῶς καὶ νέους ἐκδίδων νόμους, οὕτω διωργάνωσε καὶ νέαν Ἐκκλησία, τοὺς τύπους τῆς διοικήσεως αὐτῆς ἀρυσθείς οὐχὶ ἐκ τοῦ κώδικος τῶν ἀρχαίων κανόνων, ἀλλὰ ἐκ τῶν βαυαρικῶν νόμων, παραμορφώσας οὕτω τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος».

Κύριοι συνάδελφοι, ὅταν καλοῦμαστε νὰ συζητήσουμε τὸ θέμα τῆς ρυθμίσεως τῶν σχέσεων Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας θὰ πρέπει νὰ ἔχουμε ὑπόψη μας τὸν θανάσιμο ἐναγκαλισμὸ ὅτι ἔχουμε ἀπὸ τὴν ἰδρυση τοῦ κράτους αὐτοῦ, θανάσιμο ἐναγκαλισμὸ τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὸν Ἀνάκτορα, μὲ στόχο τὸν ἐλεγχὸ αὐτῆς ὡς διοικητικῆς μηχανῆς. Με τὴν ἀντίληψη ὅτι ὅτι Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἕνα σύστημα ἐξουσίας πού πρέπει νὰ ἐλέγχεται διοικητικὰ καὶ οικονομικὰ ὥστε νὰ υφηρετεῖ τὴν ἐξουσία. Γιατὸ ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος Παπαδόπουλος ὀμιλεῖ γιὰ παραμόρφωση ὀργανωτικὰ καὶ διοικητικὰ τῆς ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ἀντίληψη τῆς Ἀντιβασιλείας συνεχίστηκε ἐπὶ δύο αἰῶνες. Θεωρῶ ὅτι συνεχίζεται καὶ σήμερα. Πλέγμα ὀλοκληρωτῶν νόμων ρυθμίζουν σήμερα τὶς σχέσεις αὐτές, πλέγμα νόμων πού πάντοτε στόχευαν σὸν ἐναγκαλισμὸ τοῦ ἐλέγχου, σὴν ἀποξένωση τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὸν λαὸ, σὴν δημιουργία στεγανῶν σὴν οικονομικῆς καὶ διοικητικῆς υποθέσεως, σὴν ἀδιαφάνεια!

Ἀντὶ τῶν ἐκλεγμένων ἐπιτρόπων τῶν χρόνων τῆς Τουρκοκρατίας ὀρίζονται ἐκλεκτοί, στα Μητροπολιτικὰ Συμβούλια ἀντὶ ἐκπροσώπησης τοῦ λαοῦ ὀρίζονται οἱ οικονομικὸν ἔφοροι, ἀντὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν τοπικῶν συνόδων ἀδιαφάνεια καὶ αὐθαίρεσι! Δὲν διέφυγαν ἀπὸ τὴν μνήμη κανενὸς τὰ περσινὰ γεγονότα, πού συγκλόνησαν τὴν ἑλληνικὴ κοινωνία, πού σκανδάλισαν τὸν ὀρθόδοξο λαὸ! Κανένας δὲν ἔχει πιστεῖ γιὰ τὶς διαδικασίες καθάρσεως πού κινήθηκαν. Εἶναι φανερό ὅτι ἄλλωστε θεομικὸ ἔλλειμα σὴν υποθέσει καὶ αὐτὸ τὸ θεομικὸ ἔλλειμα τὸ ἔχει δημιουργήσει τὸ νομοθετικὸ πλέγμα τῶν παρεμβάσεων τοῦ

κράτους. Πλέγμα ἀδιαφάνειας καὶ ἔλλειμα δημοκρατικῆς λειτουργίας!

Θὰ μου ἐπιτρέψετε νὰ μνημονεύσω, γιὰ νὰ ἀναδείξω τὴν ἀντίφαση ἀνάμεσα σὴν κατάσταση τῆς Ἐκκλησίας πριν καὶ τὴν κατάσταση μετὰ τὴν Ἀντιβασιλεία, νὰ μνημονεύσω τὰ δύο ἐξαιρετικὰ κείμενα, ἀπὸ πολλὰ, ἐξ ἰσῶν σημαντικὰ: α) τὸν Κανονισμό τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Μικτόν καὶ β) τὸν Κανονισμό τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Μελενίου. Πρόκειται γιὰ κείμενα πού ἀποτελοῦν πηγές τῆς νεώτερης ἑλληνικῆς ἱστορίας, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀνάγλυφα προκύπτει ἡ λειτουργία τῶν κληρικολαϊκῶν συνελεύσεων, τῶν Συνόδων, ὅπως τὶς ἀποκαλοῦν, σὶς ὁποῖες κλῆρος καὶ λαὸς συνέρχονται γιὰ νὰ ἐκλέξουν ἐπιτρόπους μὲ ὀλοκληρωτικὴ ἀρυσθείς καὶ νὰ ἀποφασίσουν γιὰ κρίσιμα ζητήματα τῆς πόλης καὶ τῆς καθημερινῆς ζωῆς. Μόλις πού χρειάζεται νὰ υπενθυμίσω ὅτι οἱ Ἕλληνες σὴν Ἀμερικὴ διατηροῦν τὸν θεομὸ αὐτῶν κληρικολαϊκῶν συνελεύσεων καὶ ὅτι Ἡ Ἐκκλησία σὴν Κύπρο διατηρεῖ τὸν ἀρχαιότερο θεομὸ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐπισκόπων μὲ ψήφο κλῆρου καὶ λαοῦ!

(...) Ὑπάρχουν κρίσιμες λεπτομέρειες πού ἀναδεικνύουν τὴν ἀνωριμότητα τῆς πρότασης: Περιουσιακὰ – ἐπιστροφή (γιατὶ ἀπὸ τὸ 1945), οἱ μεγάλες ἐκτάσεις γῆς παραχωρήθηκαν γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τῶν προσφύγων τῆς Μικρασίας, τῆς Θράκης καὶ τοῦ Πόντου, ἀπαιτεῖται ἡ ἐκπόνηση σοβαρῶν μελετῶν γιὰ τὸ ὕψος τῆς περιουσίας, σχετικὰ μὲ τὴν νομικὴ προσωπικότητα (οἱ ἄλλες ἐκκλησίες), ἡ πρόταση τοῦ ΚΚΕ γιὰ τὴν μισθοδοσία τῶν κληρικῶν!

Εἶναι θέματα γιὰ τὰ ὁποῖα ὀρθῶς ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπιτροπὴ γιὰ τὰ Δικαιώματα τοῦ Ἀνθρώπου καὶ τοῦ Πολίτη εἶχε τὴν πρωτοβουλία νὰ συντάξει πρόταση νόμου, εἶναι προβλήματα ὅπως: α) οἱ μεταξικές διατάξεις περὶ ἀθέμιτου προσηλυτισμοῦ, (ἐξωτερικὴ ἱεραποστολὴ σὴν Ἀφρικὴ καὶ τὴν Ἀσία) β) εἶναι οἱ διατάξεις γιὰ τὴν ὀρκομωσία (ἐγὼ δὲ λέγω μὴ ὀμῶσεις ὄλας, ἐστῶ δε ὁ λόγος ὁμῶν τοῖ ναι καὶ τοῖ οὐ) γ) εἶναι οἱ διατάξεις γιὰ τὴν ναοδομία, σεβασμὸς σὸν νόμο – πολεοδομικῆς καὶ χωροταξικῆς διατάξεις, δ) εἶναι τὰ θέματα τῆς πολιτικῆς κηδεῖας καὶ ε) τῆς προαιρετικῆς καύσεως τῶν νεκρῶν. Πρόκειται γιὰ ζητήματα καὶ προβλήματα πού ἔχουν θεωροῦνται σὲ μεγάλο βαθμὸ λυμένα γιὰ τὴν ἑλληνικὴ κοινωνία καὶ χρειάζεται νομοθετικὴ πρωτοβουλία γιὰ τὴν τελικὴ ἐπίλυσή τους. Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ὡς σύνολο λαοῦ καὶ κλῆρου, γνῶριζει καλὰ ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι πνεῦμα ἐλευθερίας, σύμφωνα μὲ τὴν κλήση ἐλευθερίας τοῦ Χριστοῦ «ὅστις θέλει ὀπίσω ελθεῖν ἀράτω τὸν σταυρὸν καὶ ἀκολουθήτω», τὴν ὁποῖα ἐπαναλαμβάνει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος «ἐπ' ἐλευθερία ἐκήληθε ἀδελφοί!» (...)

Η «ΣΑΤΑΝΙΚΗ ΙΕΡΑΡΧΙΑ» ΤΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ

Του Ηλία Σιαμέλα

«...Κύριε των δυνάμεων μεθ' ημών γενού...
Ενώτισαι την δέησίν μου, επάκουσον εν τη παντοδυναμία σου... Ακουτιείς μοι αγαλλιάσιν και αγαλλιάσονται οστέα τεταπεινωμένα.....
Ο περιβαλλόμενος το φως ως μάτιον μη αποστρέψας το πρόσωπόν σου εξ αισχύνης από την γύμνια μου. Διελύθησαν τα ιματιά μου και τα υποδήματά μου, αλλά είναι αδύνατον να τα αντικαταστήσω αν δεν κατέχω εκ χρυσίου τάλαντα... Εν τη θεία συγκαταβάσει σου εισάκουσόν μου. Εξόντωνσόν πάντα τα πρόβατα, τους βόας τα πετεινά και τους ιχθύας και πάντα τα διαπορευόμενα από αγρών και θαλάσσης εις τας αγοράς, ίνα διάγω ημέραν τε και νύκτα ειρηνικήν αναμάρτητον, ασκανδάλιστον πάσης φαντασίας και ορέξεως απηλλαγμένην. Εισάκουσον της δέησός μου, αλλά άλλην λύσιν δεν βλέπω. Σὺ ο ἐτάζων καρδιάς και νεφρούς εξέλειψον τον στόμαχόν μου, παύσον τας ορμάς αυτού, σβέσον τα πεπυρωμένα βέλη του, τα δολίως και μανιωδώς ερχόμενα, παν γεώδες, φαγικόν φρόνημα κοίμησον! Ποίησόν με Κύριε Σαββαῶθ πλάσμα ἄυλον ....»

(Ευτράπελος Ανθολογία, Αύγουστος 1944.)

Ποιος θα το φανταζόταν ότι, ένα ευτράπελο κείμενο που γράφτηκε τον Αύγουστο του 1944, θα γινόταν και πάλι επίκαιρο. Ποιος διάβολος θα μπορούσε να μαντέψει ότι εξήντα δύο χρόνια μετά, ο λαός μας θα αντιμετώπιζε και πάλι τον εφιάλτη της πείνας! Ποιος θα πίστευε ότι μετά από τόσους αγώνες, τόσες θυσίες, τόση δουλειά, εκατομμύρια έλληνες θα βρισκότουσαν κάτω από το όριο της φτώχειας και πολλοί απ' αυτούς θα έψαχναν στους κάδους των απορριμμάτων και στα σκουπίδια των λαϊκών αγορών, για να βρουν κάτι να φάνε!

Αλήθεια, ποια «Προσευχή» πρέπει κι εμείς να αναπέμψουμε εις τον Κύριον ώστε να κοιμίσει το «φαγικόν μας φρόνημα»; Σε ποιον πρέπει να μιλήσουμε για τούτη τη μεταπολιτευτική Ελλάδα της απάνθρωπης λεηλασίας και της σφαγής των αδύνατων;

Υπεύθυνοι γι αυτή την κατάσταση είναι οι μεγιστάνες του πλούτου μαζί με τους πολιτικούς συνδαιτυμένους τους, που σβαρνίζουμε με τα σκιάχτρα τους την κοινωνία, που σκιρτούν και παίζουν πάνω στους κινούμενους κόκκους της οθόνης της τηλεόρασης κι από εκεί κυβερνάνε, με μια γλώσσα σατανική, βασιμένη σ' ένα καλά μελετημένο και προκαθορισμένο νοηματικό σύστημα για κωφάλαλους.

Υπεύθυνοι είναι η εισαγόμενη μηχανοποιημένη ευρωπαϊκή πολιτική των πολυεθνικών, που προωθεί παλιούς αποικιοκρατικούς νόμους μεταλλαγμένους σε κώδικες και ντιρεκτίβες. Είναι η διαβολική Βιομηχανία που κόβει κιμά, που πολτοποιεί, που κονσερβοποιεί τον πολίτη και τον βάζει να πουληθεί στο ράφι του ανταγωνισμού.

Υπεύθυνοι είναι αυτοί οι λίγοι που διαμορφώνουν συνειδήσεις, που αποδομούν τον άνθρωπο και τις κοινωνίες, που εξευτελίζουν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια. Είναι οι κυβερνήσεις των «εκσυγχρονιστών» και των «μεταρρυθμιστών», αυτοί οι μανιακοί Βρυξελλάριοι επιβήτορες της άθλιας εξουσίας, αυτοί οι άκαρδοι κροίσοι, οι φάλτσοι μίμοι, οι γελωτοποιοί. Είναι αυτοί που βιάστηκαν να βάλουν τη χώρα στην περίφημη ΟΝΕ και να μας φέρουν τον αλλόκοτο μεσαίωνα των μονοπωλίων με τους μετανάστες, την ανεργία, τα ευρώ, την ακρίβεια, τα εγκλήματα, τη βία, τη φτώχεια. Είναι αυτοί που απεργάστηκαν, μέσω του χρηματιστηρίου, την οικονομική αποσκελέτωση μιας σημαντικής μερίδας

του ελληνικού λαού. Είναι αυτοί που θεσμοθέτησαν και διέυρναν της «περιοχές εκμετάλλευσης» του διεθνούς ληστρικού κεφαλαίου. Αυτοί που αποβιομηχάνισαν τη χώρα, που συνεχίζουν την πολιτική των μετακατοχικών προδοτικών κυβερνήσεων της δεξιάς, «ενισχύοντας τον παρασιτισμό, τον μεταπρατισμό και το δρόμο των μονοπωλιακών προνομίων»*. Είναι αυτοί που τα «κοινοτικά πακέτα στήριξης» με τη μέθοδο των σεμιναρίων και όχι μόνο, τα έστρεψαν προς την τσέπη των μεγαλοπατενών. Είναι αυτοί που οργάνωσαν τους Ολυμπιακούς Αγώνες για χάρη των πολυεθνικών και λεηλάτησαν την οικονομία της χώρας. Είναι αυτοί που εξέθρεψαν μέσα από ένα τρομαχτικό κοκτέιλ εσωτερικών συνταγών τον ψυχρό και ανάλητο κόσμο της διαπλοκής, της μίζας και της αισχροκέρδειας. Αυτοί που αφάνισαν τους μικρομεσαίους επιχειρηματίες, που με τα πανωτόνια εξόντωναν τις παραγωγικές επιχειρήσεις, που καταδίκασαν σε αιώσιο υποσιτισμό τους συνταξιούχους, που εκπόρνευσαν και λεηλάτησαν τα Ταμεία Ασφάλισης, που εξευτέλισαν και εξευτελίζουν άνεργους και εργαζόμενους συρρικνώνοντας τα δικαιώματά τους. Είναι όλοι αυτοί που προωθούν τελευταία τις ενοικιάσεις των εργαζόμενων, την κατάργηση των Συλλογικών Συμβάσεων, τις απολύσεις των νέων χωρίς αποζημιώσεις. Είναι αυτοί που κραδαίνουν τότε πράσινους, τότε γαλάζιους βούρδουλες και μ' αυτούς δέρνουν, επιστρατεύουν, τρομοκρατούν...

«Εμπρός, ανοίξτε τ' αφτιά σας, θα σας μιλήσω για το θάνατο των λαών!»

Είναι τα λόγια ενός σοφού που τα επαναλάμβανε όταν μιλούσε για το κράτος. Οι πολιτικοί μας και οι ντόπιοι αβροδιαίτοι πλουτοκράτες δεν είναι φορείς κάποιων ιδεών, για την ανάπτυξη του τόπου, αλλά μαντατοφόροι εντολών και μμικών συμπεριφορών. Είναι δουλικά υποπροϊόντα της φεουδαρχικής παγκόσμιας Νέας Τάξης, γι

αυτό έφτιαξαν ένα κράτος γραφειοκρατικό, με μουσούδα τρωκτικού, που για να συντηρηθεί τρώει τις ΔΕΚΟ και τις σάρκες του.

Έχουμε να κάνουμε με ένα λυσσασμένο συνονθύλευμα διαπλεκόμενων ζάπλουτων εξουσιαστών, πρασινογάλαζες ακρίδες με τις αχόρταγες μασέλες τους, που ροκανίζουν ότι τούτος ο λαός με τον ιδρώτα του έχει δημιουργήσει. Όμως αυτό δεν τους φτάνει. Γι αυτό κατασκευάζουν τον συφοριασμένο υπήκοο του «Βασιλείου της Νέας Τάξης», όπου η ποιότητα της σκέψης του και η διαπαιδαγώγησή του θα είναι αποκλειστικά έργο των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Γι αυτό μετατρέπουν τους ανθρώπους, σ' ένα ιδεολογικά άοσμο και φοβισμένο πολυπολιτισμικό μπουλούκι, σ' ένα κυνηγημένο απ' τους λύκους κοπάδι, για να γίνει αύριο εύκολα κρέας προς κατανάλωση, για να το κρεμάνε στα τσιγκέλια της αγοράς, με τη σφραγίδα της χώρας προέλευσης. Δυστυχώς η Αθήνα της κακοχικής «Στρατιωτικής Ιεραρχίας», λίγες δεκαετίες μετά, έγινε η Αθήνα της «Σατανικής Ιεραρχίας» των Βιομηχάνων και των Πολιτικών και η Ελλάδα πολιτογραφείται, όχι όπως τότε σαν προτεκτοράτο της Αγγλίας, αλλά σαν η φτωχή και εξαθλιωμένη επαρχία της Ευρώπης, όπου γίνονται καθημερινά πειράματα και στήνονται εκμαγεία για να φτιαχτούν τα λιπόσαρκα κι άνευρα πλάσματα της Νέας Εποχής. Για να φτιαχτεί η σκελετωμένη ανθρωπο-αρκούδα του μέλλοντος, που αλυσοδομένη θα χορεύει στο ρυθμό του ντεφιού του κάθε Αρκουδιάρη - Αφέντη. Όμως πρέπει να παλέψουμε! Πρέπει ν' αντιδράσουμε, όπως λέει κι ο ποιητής, «στ' όνομα όλων των συντρόφων μας / Όλων των ανθρώπων / Που μαρτύρησαν και σφαγιάστηκαν κατά καιρούς / Για να μη δεχτούν να πέσει ο ίσκιος πάνω στη γη»**.

* Δημήτρης Μπάτσος: «Η Βαρεία Βιομηχανία στην Ελλάδα»

** Πωλ Ελύαρ. (Σε παράφραση)

ΗΠΑ κατά Έρντογάν!

Λάμπρος Παπαντωνίου
Ουάσιγκτον, 3.4.06

Σημεία και τέρατα συμβαίνουν εδώ στην Ουάσιγκτον, με το κηρυγτό όλων σχεδόν των ισλαμικών χωρών, πάνω στην απαράδεκτη εξομοίωση του Ισλαμισμού με την τρομοκρατία. Παράλληλα, με τα όσα καταγγελλέα, ακόμη και από τους Αμερικανούς πολίτες, λαμβάνουν χώρα στο ταλαιπωρημένο Ιράκ επί τρια συναπτά έτη, ο μηχανισμός της Κυβέρνησης Μπους στρέφεται ανοιχτά πλέον εναντίον της Συρίας και του Ιράν, αφήνοντας να εννοηθεί ότι θα μιλήσουν και εκεί τα όπλα. Συναμα, στη λίστα προστέθηκε και η... Τουρκία του Ρετζέπ Έρντογάν. Μόνο που εδώ η ακολουθούμενη μεθοδολογία είναι διαφορετική. Το αμερικανικό κατεστημένο άρχισε μια προεργασία για να ξεσηκώσει και πάλι τους στρατιωτικούς εναντίον της πολιτικής εξουσίας, εν ονοματί της διάσωσης του Κεμαλισμού και των αποκαλούμενων κοσμικών αρχών! Μια Τουρκία στον στρατιωτικό γύψο - για να θυμηθούμε και τα λόγια του Έλληνα δικτάτορα Γ. Παπαδόπουλου - θα έφερνε σε πέρας πολύ αποτελεσματικότερα τα αμερικανικά σχέδια στη Μέση Ανατολή και πρωτίστως, σε Ιράκ, Συρία και Ιράν, χωρίς νέες αμερικανικές στρατιωτικές περιπέτειες και ιδιαίτερα απώλειες.

Αν κανείς λάβει υπόψη όλα τα όσα λέγονται, εδώ στην Ουάσιγκτον, σε πάσης φύσεως συνέδρια και σεμινάρια, δήθεν σε ακαδημαϊκά πλαίσια, δεν απομένει καθόλου χρόνος στον λαοπρόβλητο εντολοδόχο Πρωθυπουργό της Τουρκίας, Ρετζέπ Έρντογάν, παρά να αρπάξει την πολιτική μάχαιρα και να ξεκαθαρίσει, εδώ και τώρα, όλη την παρούσα επετηρίδα των ανωτάτων και ανωτέρων αξιωματικών της χώρας του. Έχει υποχρέωση να αρχίσει από τον μαροφιλόδοξο Υπαρχηγό του Γενικού Επιτελείου, Στρατηγό Yasar Buyukanit, πασίγνωστο αντιισλαμιστή και φερέφωνο των Αμερικανών, που φέρεται αποφασισμένος, ως ο νέος σωτήρας, με την αποχώρηση του Στρατηγού Οζκιόκ,

να ανατρέψει την Κυβέρνηση Έρντογάν και να αιματοκυλίσει την χώρα του, καταπατώντας το Σύνταγμα και του Νόμους του Κράτους, εν ονόματι των Κεμάλ Ατατούρκ, Τζώρτζ Μπους και Ντόναλντ Ράμφελντ.

Προς επίρρωση των προαναφερομένων, παραθέτουμε ορισμένα σημεία άρθρου του Frank Gaffney, Προέδρου του αμερικανικού Κέντρου Πολιτικών Ερευνών, "CENTER FOR SECURITY POLICY", που είδε το φως της δημοσιότητας στις 14 Μαρτίου στην "Washington Times" με το οποίο, χωρίς περιστροφές, αποκαλεί Ισλαμοφασίστα τον εκλεγμένο Πρωθυπουργό της Τουρκίας, Ρετζέπ Έρντογάν. Δίνει στους στρατιωτικούς όλα τα επιχειρήματα για πραξικόπημα, εκθειάζοντας τον Κεμάλ Ατατούρκ και την κληρονομιά του, την «ελπίδα του Τουρκικού Λαού», και εκθειάζει τον Στρατό, που αποτελεί τον εγγυητή, ως λέει, της Τουρκικής Δημοκρατίας, τώρα, μάλιστα του «ανετάπητη από τον Έρντογάν ο Κεμάλ Ατατούρκ» και «ανασυστήθηκε το Μουσουλμανικό Χαλιφάτο» από τους ισλαμοφασίστες, όπως αποκαλεί τους υποστηρικτές του Τούρκου Πρωθυπουργού, οι οποίοι ευνοούν στο έπακρο το δίκτυο της ισλαμικής τρομοκρατίας, χρηματοδοτούμενοι από πετροδολάρια της Σαουδικής Αραβίας. Και υποδεικνύει στους Τούρκους Στρατηγούς να επαναφέρουν τα πράγματα στην προ του 2002 κατάσταση, όταν ανέλαβε την

εξουσία ο Έρντογάν, ώστε η Τουρκία να καταστεί και πάλι μοντέλο Δημοκρατίας, για τον υπόλοιπο ισλαμικό κόσμο!

Στη συνέχεια ο αρθρογράφος χαρακτηρίζει καθαρή απάτη την προσπάθεια του κ. Έρντογάν, να ξεκινήσει την διαδικασία για ένταξη της Τουρκίας στην ΕΕ. Σ' αυτό το σημείο, γράφει ότι ο Έρντογάν μπλοφάρει, διότι με το τέχνασμα της ευρωπαϊκής προοπτικής κατάφερε να αιχμαλωτίσει το στρατιωτικό κατεστημένο και να προχωρήσει τα δικά του ισλαμικά, φασιστικά σχέδια. Ο αρθρογράφος ισχυρίζεται ότι επί 6 ολόκληρους μήνες ασχολείται με το φαινόμενο Έρντογάν, και τον παρουσιάζει ως ανήθικο, διεφθαρμένο και βουτηγμένο στα αραβικά πετροδολάρια, ενώ η Τουρκία τείνει να καταστεί η βάση, πλέον, μιας ισλαμοφασιστικής τρομοκρατίας! Τον κατηγορεί ότι, εκτός από τον Στρατό, στρέφεται τώρα και εναντίον της τουρκικής δικαιοσύνης, διορίζοντας δικαστές της αρεσκείας του για την εδραίωση του Ισλάμ στην Τουρκία. Ειδικά αυτή την περίοδο, ο κ. Έρντογάν στρέφεται δικαστικά εναντίον του υπαρχηγού του Γενικού Επιτελείου, προκειμένου να τον πετάξει από την επετηρίδα του στρατεύματος, διότι το προσεχές καλοκαίρι, φυσιολογικά, θα πρέπει να διαδεχθεί τον νυν Αρχηγό, Στρατηγό Οζκιόκ, που συνταξιοδοτείται. Και καταλήγει ο κ. Gaffney, αποκαλώντας ευτύχημα το γεγονός ότι όλες αυτές οι μεθοδεύσεις του κ. Έρντογάν, έχουν γίνει αντιληπτές από τον Τουρκικό Λαό, την Αντιπολίτευση και την στρατιωτική ηγεσία της χώρας, οι οποίες και θα τις αποτρέψουν, ενώ καλεί τις ΗΠΑ να καταγγείλουν δημόσια τον Τούρκο Πρωθυπουργό. Στις 17 Μαρτίου, η εφημερίδα αναγκάστηκε να δημοσιεύσει μια θαυμάσια απαντητική επιστολή, του Τούρκου Πρεσβευτή στις ΗΠΑ, Nabi Sensoy, ο οποίος αποστόμωσε τον Gaffney και τα «επιχειρήματά» του, κατηγορώντας τον για ανακριβίες, υπερβολές και ψεύδη, υπεραυτόμενος ο Τούρκος Πρέσβης την Δημοκρατία στη χώρα του, λέγοντας ξεκάθαρα, ότι, μετά από 60 ολόκληρα χρόνια έγιναν, για πρώτη φορά, οι πρώτες πολυκομματικές

εκλογές. Και, ότι η Τουρκία δεν είναι πλέον ευάλωτη σε φασισμούς και κάθε είδους πραξικοπήματα, διότι ο Τουρκικός Λαός, πλέον, αποτελεί εμπόδιο και περιβάλλει με εμπιστοσύνη την εκλεγμένη Κυβέρνησή του. Τέλος, όπως επισημαίνουν πολιτικοί παρατηρητές, οι Αμερικανοί επείγονται να φέρουν σε πέρας τα σχέδιά τους στο εσωτερικό της Τουρκίας, διότι οποιαδήποτε αναταραχή στα Βαλκάνια, που βρίσκεται σε εξέλιξη, για τον πλήρη έλεγχο της Ν/Ε Ευρώπης, έχοντας υποχρέωση τους Αλβανούς, δεν μπορεί να τελεσφορήσει, χωρίς την ανάμιξη και την χρησιμοποίηση της Τουρκίας των Στρατηγών από το Αμερικανικό Πεντάγωνο.

Μ πικελιές

§

Όταν σταμάτησε ό τζιτζικας
τό τραγούδι, ό μέρμηγκας έχασε
τό βήμα του

§

Τόν γάιδαρό σου φόρτωκέ τον
τό κεφάλι σου κράτα άδειο

§

Μέ κήνο και μέ γάιδαρο
ποιός κοιάζεται ποιός γάιδαρος
είναι πάνω στην κυβέρνηση...

§

Ή γκάιιντα στή Θράκη δέν είναι
παρέλαση· μπορεί νά άκούγεται και
έκτός έθνικων έπετειων!

§

Στόν τσιγγάνικο μαχαλά, τό ένα
μάγοιλο κλαίει, τό άλλο γελά

Δόμ Σάντισο - VRIZO Ντου
Γιακαμπόσο παύλα Βουλασιδης
SUMO FUNDO Μπαρπατζιάρ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Α ΛΑ ΤΟΥΡΚΙΑ

Προτεραιότητες της «Δικαιοσύνης»

Ο πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου Νουρί Όκ, σε όμιλία του κατηγόρησε την Κυβέρνηση, την Βουλή και το υπουργείο Δικαιοσύνης πως επεμβαίνουν στη άπονομή της δικαιοσύνης. Είπε εν όλιγοις: Αυτήν την περίοδο, σε αυτήν τη περιοχή και ύπ' αυτές τις συνθήκες, δεν πρέπει να υπάρχουν έπαινοι για τον ρατσισμό, την βία και την τρομοκρατία. Πολιτικά κόμματα τα οποία στηρίζονται στην διασπαστική εθνική βία και την τρομοκρατία και στηρίζουν τους τρομοκράτες, όχι στην Τουρκία, αλλά σε καμία δημοκρατία του κόσμου δεν γίνονται ανεκτά, και δεν επιβιώνουν επί μακρόν. Επίσης ήταν λάθος ή έρευνα της Βουλής για τα γεγονότα του Σέμντινι. Προκαλεί επίσης ανησυχία η αυτούσια μεταφορά κάποιων καταθέσεων σε δικαστικά έγγραφα. (8-4, εφ. Χουριέτ)

Μάχες για επίσημη χρήση της Κουρδικής

Η εισαγγελία άσκησε δίωξη στον δήμαρχο της πόλης Σούρ του Ντιαρμπακίρ, Αμπντουλλάχ Ντεμιρμπάς, του κόμματος DTP, διότι τέλεσε 30 γάμους στο δημαρχείο όχι μόνο στα Τουρκικά αλλά και στα Κουρδικά. Ο Ντεμιρμπάς τον προηγούμενο μήνα μίλησε στην Βιέννη σε συνέδριο με τίτλο "Δημαρχίες στο φως της πολυγλωσσίας και η τοπική αυτοδιοίκηση". Λόγω αυτής της όμιλίας του, ο υπουργός Έσωτερικών έστειλε στον δήμο του δυό επιθεωρητές. Ο δήμαρχος κατέθεσε στον εισαγγελέα για το θέμα των γάμων που έγιναν στις 5-2 καθώς και για την όμιλία του στο συνέδριο. Αναφερόμενος στην δίωξη που του ασκήθηκε δήλωσε: "Καταρχάς κατέθεσα στους δυό επιθεωρητές στα πλαίσια της έρευνας για την αναφορά μου στην πολυγλωσσία. Πιστεύουμε πως η δημοκρατία στην Τουρκία πρέπει να εκβαθυνθεί. Γι' αυτό τα κάναμε αυτά. Δεν γίνεται να μην υπάρχει πολυπολιτισμός και διαφορετικές ταυτότητες στην πλειοψηφική δημοκρατία. Θεμελιώδης προσέγγισή μας είναι η προσφορά στα πλαίσια της λογικής της πολυγλωσσίας. Γι' αυτό τελέσαμε γάμους και στα τουρκικά και στα κουρδικά. Άν ήταν άραβόφωνοι θα τους έλεγα να μιλάνε άραβικά". Ο Ντεμιρμπάς στην όμιλία του είχε ζητήσει να εγκαταλειφθεί η λογική του "ένα έθνος, μία γλώσσα" ώστε να μπορούνε οι δήμοι να προσφέρουν υπηρεσίες σε όλες τις γλώσσες. (10-3, εφ. Μιλλιέτ)

Όσα δεν τολμάμε να πούμε εμείς...

Όταν ήρθε στην εξουσία η κυβέρνηση των κομμμάτων CTP-DP έλιποσε πως τα πράγματα θα πήγαιναν πολύ καλύτερα. Όμως όλα πήγαν προς το χειρότερο. Το μόνο που άλλαξε ήταν ο πρόεδρος της Δημοκρατίας. Άλλοτε το UBP ήταν δεξιά και το CTP άριστο. Ήταν αναμενόμενο να αλλάξει κάτι, αλλά δεν άλλαξε τίποτε. Γιατί άραγε; Δεν άλλαξε τίποτε διότι η ΚΚΤΣ είναι μία εξαρτημένη χώρα... Μάλιστα, και «χώρα» λέγοντας, λάθος είναι... Έδω είναι ο 82ος νομός της Τουρκίας, ένα στρατόπεδο... Μία γειτονιά υπό τον έλεγχο και την επίδραση της Άγκυρας. (28-3, Τ/Κ εφ. Αφρικό)

Η οθωμανική άνεκτικότητα κατά Χασάν

Ο γνωστός στην κοινή γνώμη, συνταξιούχος αντιστράτηγος, Χασάν Κουνταζί δήλωσε πως ο στόχος της Ελλάδας μετά την Κύπρο είναι η Ίμβρος και η Τένεδος. Μιλώντας στο κανάλι Β είπε πως οι Έλληνες λένε πως η "Κύπρος τελείωσε" και αναφερόμενος στις προσπάθειές τους για την Ίμβρο και την Τένεδο είπε: Πριν από 8 μήνες πήγε εκεί ο Πάγκαλος μαζί με 20 φίλους του. Έκαναν ανακοινώσεις σχετικά με την παροχή αυτονομίας στην Ίμβρο και πρότειναν διάφορα. Δεν μπορούνε να ξεπεράσουν την συνθήκη της Λωζάννης αλλά πρέπει να είμαστε σε επαγρύπνηση. Να μην κοιμόμαστε. Αναφερόμενος ο στρατηγός στις δραστηριότητες των ιεραπόστολων διατύπωσε μία προειδοποίηση: Είπε πως ανησυχεί πολύ γι' αυτό το θέμα και πως το Οθωμανικό κράτος έδωσε την άδεια του για κάτι τέτοιο το 1830 και πρόσθεσε πως μετά από αυτό δεν άντεξε ούτε 100 χρόνια. Τόνισε πως αυτοί οι ιεραπόστολοι μέσα σε 80 χρόνια εξαφάνισαν το Οθωμανικό - κράτος. (10-3, εφ. Μιλλιέτ)

M.K.

kyneg@otenet.gr

Αντιφωνήματα

Τι δείχνει η ισοπαλία στις ιταλικές εκλογές; Το αδιέξοδο της «δημοκρατίας» και - φυσικά - τό πόσο τενεκές είναι κι αυτός ο Πρόντι (Α, και νέο φιάσκο των δημοσκοπών, έτσι)

400 «Χριστιανοί» (μή χέσω!) ήγέτες τύπου Φάλγουελ, Μπάουερ, Μόρισον βρέθηκαν στο Σάν Αντόνιο για να στήσουν νέο φιλο-ισραηλινό λόμπυ! Πάντα υπέρ αδυνάτου, έ;

Στό ευρώ στρέφονται πιά για τις πετροσυναλλαγές τους όχι μόνο οι Πέρσες μά και οι Άραβες. Είπαμε, αυτός ο (έβραϊκός) έρωτας του γιάνκη θάνα κι η καταστροφή του

Μιά άλλη όψη της γενοκτονίας στο Ιράκ: 182 πρώην πιλότοι και 416 άλλοι αξιωματικοί δολοφονήθηκαν τό τελευταίο τρίμηνο! Και οι ατουργοί, οι αξιοσέβαστοι κύριοι και αφέντες μας, παραδέχονται πως «έκαναν λάθη»! Οποία αυτοκριτική τόλμη!

Τους 15 φτάσαν οι νεκροί με τις αεροπορικές επιδρομές των έβραιοναζιστών κατά άμαχων στη Γάζα. Και ή διεθνής Κυνότητα ακόμα έγείρει απαιτήσεις από τή... Χαμάς.

Τό παγκόσμιο καρτέλ εξουσίας ξεσάλωσε: Πήγε ή σκρόφα ή Ντέλ Πόντε στο Βελιγράδι να (Ξανα)ζητήσει τα κεφάλια των Μλάντιτς-Κάρατζιτς! Και δεν την συνέλαβαν!

Λέγεται Λεόν Κοέν, είναι σύμβουλας του Σέρβου Προέδρου και τον εκπροσωπεί στις διαπραγματεύσεις για τό μέλλον του Κοσόβου στην Βιέννη. Ποιό τό περιεργό δηλαδή;

Ο Ντένις Ντόναλντσον, πού παραδέχτηκε ότι έργαζόταν στη Βόρειο Ιρλανδία για τους Άγγλους, βρέθηκε νεκρός στην Ιρλανδία. Τά έπίχειρα της προδοσίας

Πάντως ευτυχώς οι Κυπριακοί συνέλληνές μας δεν έχουν τέτοιες έμμονές. Γιατί άν έλεγαν να εκτελούν τους συνεργάτες των Άγγλων, τό αίμα θα έρεε ποτάμι. Έβρος!

Μεγάλη εκδήλωση για την διάδοση της έλληνικής γλώσσας και του έλληνικού πολιτισμού στο Γραφείο μας πού εγκαινίασε πριν έναν μήνα στο Μοναστήρι ο Ευριπίδης

Ναί, κάτι γίνεται. Οί δυνατότητες για μία πετυχημένη πολιτική φυσικά και υπάρχουν, - ειδικά στο Μοναστήρι (Μπίτολα) - τό θέμα είναι να τις αξιοποιήσουμε. Έ, όχι να μας ξεβρακώνουν και οι Ψευδομακεδόνες!...

Ο δήμαρχος της Λυών, Gerard Collomb, εγκαινιάζει στις 24 του μήνα, ημέρα μνήμης της Αρμενικής Γενοκτονίας, μνημείο στην πόλη του για τά θύματά της.

«Ανακάλυψαν» Ευαγγέλιο του Ιούδα, όπου δικαιώνεται ο προδότης. Κατά πληροφορίες μας αποκαλύπτεται ότι ο Χριστός ήταν ο προδότης, οι Φαρισαίοι υποδειγματικοί, κι ο έβραϊκός όχλος κάτι σαν φιλανθρωπικός σύλλογος κυριών και δεσποινίδων

Φεύγει ο ΟΤΕ από την Αρμενία, έχοντας πετάξει ποιός ξέρει πόσα λεφτουδάκια μας. Άλλη μία πράσινη φούσκα έσκασε (ή γαλάζια, της Φινάνσμπανκ, έτοιμάζεται)

Μέγα ζήτημα οι ΔΑΠίτικες βωμολοχίες ενάπιον του Βουλγαράκη, έτσι; Ν' ασχοληθούμε κάνα μήνα με τά κωλόπαιδα, αφού σοβαρότερα θέματα δεν έχουμε...

Εκτός κι άν τώρα μόλις ανακαλύψαμε τό πολιτικό και ήθικό επίπεδο των κομματικών νεολαίων - ειδικά στις μέρες μας

Άρχικά, ο άνόητος, πίστεψα ότι αυτό τό ξεφτιλοσίκο - Βίση, Καρβέλας, Κουβατιάς - παραήταν έλεινόν, άκομη και για Γιουροβύζιον

Όταν όμως έμαθα και για... έθελοντισμό σε σχέση με την διοργάνωση, τάχασα. Έχω μείνει πολύ πίσω (ή μάλλον άλλοι πήγαν πολύ πίσω - στην έξελικτική άλυσίδα)

ΤΑ ΤΟΞΙΚΑ

Όπως σās ύποσχεθήκαμε πριν από ένα μήνα, συνεχίζουμε σήμερα τό άφιέρωμά μας στην έλληνική πολιτική, με τή διαφορά ότι αφήνουμε πλέον τά μαθήματα Θετικών Επιστημών και περνάμε στις Θεωρητικές...

Ξεκινάμε με Αρχαία Έλληνική Γραμματεία και με Θουκυδίδη, του οποίου, ως γνωστόν, οι άπόψεις περι έξωτερικής πολιτικής αποτελούν πραγματικό... ευαγγέλιο για τις έλληνικές κυβερνήσεις, ειδικά από τό 1944 και έκτοτε (άπό τό παλαιό έπίσημο «Στρατηγέ Βάν Φλίτ, ίδου ο στρατός σας» ως τό νεότερο άνεπίσημο «Πρόεδρε Μπούς, ίδου ο έσμός των σφυγογκωλάριων τζουτζέδων σας», λές βρέ παιδί μου και δεν πέρασε ούτε μέρα)! Πιό δημοφιλές βεβαίως άπ' όλα τ' άλλα, τό Θουκυδίδειο «προεπιβουλεύειν δεί μάλλον ή άντεπιβουλεύειν» - και ως έκ τούτου προλαβαίνουμε πάντοτε τους γείτονες και τους αίφνιδιάζουμε συστηματικά (παραχωρώντας τους όσα θέλουν, πριν καν άκόμα τά ζητήσουν). Άπίστευτα σατανικό, έ; Πλήν όμως του Θουκυδίδη, υπάρχει και ο Άριστοτέλης με τό «Περι άνέμων, ύδάτων και άλλων μυστηρίων» (τά συνήθη θέματα όμιλίας των πολιτικών), αλλά και ο Πλάτων με τό «Συμπόσιο» (άλλη άγαπημένη τους συνήθεια). Και ή αναζήτηση όμως της αλήθειας σε σχέση με τό ποιόν των περισσότερων πολιτικών θυμίζει πλατωνικό διάλογο με τή σωκρατική μαιευτική μέθοδο («Ντενεκές ξεγάνωτοι εισίν»; «Σφόδρα γέ»; «Άμαθείς τέ και άνελληνιστοι και επί την άρπαχτήν έστραμμένοι»; «Πώς ούχ»; «Άρα δέ και λαμογιέστατοι των ανθρώπων»; «Πάνυ μέν ούν!»). Για «Άπολογία του Σωκράτη» μην ψάχνετε όμως, έ; Παρά τά κατά καιρούς παχιά λόγια, αυτόν πραγματικά δεν τον κουνάει κανείς (ούτε φυσικά και τον Μπόμπολα)...

Συνεχίζουμε ακολούθως με Νέα Έλληνική Γραμματεία. Κυριαρχεί έδώ οί ποιητές, όπως ο

Βρέθηκε ή Γιαννάκου με τον Κινέζο όμόλογο της μπάς και του πουλήσουμε έλληνικό πολιτισμό. Μήπως μπορεί κανείς να πει πού θα τον βρούμε; Πάλι τά εισαγόμενα θά τά βαφτίσουμε ντόπια, σάν τ' άρνάκια;

Ός την ύστατη στιγμή πάλευε τό γνωστό δημοσιογραφικό κύκλωμα να ύπονομευθεί ή ύποψηφιότητα Βαβατουκλή και μαζί της και ή αξιοπρέπεια της Κομοτηναικής πλειονοτικής κοινωνίας

Τώρα πού ο Τάσος πήρε τό χρίσμα και οι άλλοι τον πούλο, μένει να διασρθούν και εκλογικά. Για να τελειώνουμε με τις κεμαλικές παλλακίδες

Η παραδοσιακή πομάκινη μουσική παρουσιάστηκε σε Ξάνθη - Κομοτηνή από τους Δ. Έμμανουηλίδη, Ν. Κόκκα και Άλη Ρόγγο

Άσχετο: Τό γεγονός ότι ο κύριος σωτήρας της πομάκινης κουλτούρας (4 μουσικά cd και 3 βιβλία) είναι άνεργος δεν είναι ντροπή;

Η Αμέτ Οηλού Χουμέιρα από την Ξάνθη, διαβάω, άρνήθηκε να διαβάσει τον όρκο του Ίπποκράτη άποφοιτώντας από την Ιατρική Θεσσαλίας και ζήτησε τό... Κοράνι!

Τό ακόμα χειρότερο; Τό αίτημά της έγινε δεκτό! Λές και οι μουσουλμάνοι δεν χρησιμοποιούν (παγκοσμίως) τον ίδιον όρκο!

Κέντρο Αγροτουρισμού Μαρώνας: Μιά παλιά ιστορία πού, αντί να στείλει στη φυλακή τους πρωτεργάτες της, στον δρόμο της «ανάπτυξης»: θά γίνει... ταβέρνα!

Κι αυτό φυσικά δεν θά είναι τό τέλος του κατήφορου. Θά προσληφθούν (άχρηστοι) ήμέτεροι, θά την κλέβουν, θά πληρώνουμε έμεις τά σπασμένα...

Όλο τό γνωστό σενάριο, τά κορόιδα να ναί καλά, να ταίζουν τους εκλεγμένους μαφιόζους με τις κομπρέσος

Μέσα σ' όλα, νάσου κι ο Γκιούλ να θέλει να μας δει (σενάριο όξυνσης);. Δεν ανησυχούμε όμως, έχουμε την υπεύθυνη Κυβέρνηση πού προνοεί και φροντίζει για όλα. Ναί.

Έλύτης («Άσμα νεοδημοκρατικό και πένθιμο για τον άχρηστο ύπουργό της Μπανανίας»), ο Σεφέρης («Ημερολόγιο Λαδώματος Α») και ο Καβάφης («Ο δικαστής της Αισχύνης»). Υπάρχουν όμως και οι πεζογράφοι, όπως ο Παπαδιαμάντης με τή «Μίζομαζώχτρα», ο Βενέζης με τό «Νούμερο 31328» (όσα δηλαδή και τά χρόνια πού άπομένουν για τή σταθεροποίηση της έλληνικής οικονομίας) και κυρίως ο Σαμαράκης με τό «Ζητείται έλις». Ζητείται πράγματι και μάλιστα άπεγνωσμένα...

Όσο για την Ίστορία, εκεί κι άν γίνεται χαμός. Κάνουμε κατ' αρχάς μία σύντομη αναφορά στους προϊστορικούς χρόνους και ειδικά στα κύρια γεγονότα της Νεολιθικής Περιόδου (έμφάνιση γεωργίας, γέννηση Μητροστάκη, κλπ.), νέα αναφορά στην Έποχή του Χαλκού ρίχνοντας έπιτέλους για πρώτη φορά άπλετο φως και στα αίτια της κατάρρευσης του μυκηναϊκού πολιτισμού (ά) έπιδρομές των λαών της θάλασσας, β) «Όραϊός πολιτισμός, Μαρίκα!») και μετά περνάμε στις πολιτικές ζυμώσεις των γεωμετρικών και αρχαϊκών χρόνων, πού όδήγησαν τελικά στη συμμετοχική δημοκρατία του 5ου αϊ., με μόνη παραφωνια βεβαίως την Άσπασία (σκέτο μπάζο ήτανε μπροστά στη... Μαριλίτσα)! Τόν 5ο αϊ. έγιναν, ως γνωστόν, και οι Περσικοί Πόλεμοι, κατά τους οποίους υπήρξαν και κάποιοι Έλληνες, εκσυγχρονιστές όπαδοί της real politik, πού μήδισαν και έδωσαν στον Ξέρξη «γην και ύδωρ» (άντε και καναδυό βραχονησίδες), ενώ ειδικά ή μάχη των Θερμοπυλών κρίθηκε χάρη στη σόφρονα έπέμβαση μετριοπαθούς βόσκου, γνησιού προγόνου όλων σχεδόν των ΥΠΕΞ των τελευταίων 60 χρόνων. Στη συνέχεια έχουμε τή μετεξέλιξη της Αθηναϊκής Συμμαχίας σε ήγεμονία, με τον Αθηναίο ύπουργό Οικονομίας, να ξεσκίζει τους ύπηκόους στους φόρους, ενώ ειδικά οι Μήλιοι πού διαμαρτυρήθηκαν, πήγαγε καλλιά τους (άσε πού λόγω κακοκαιρίας μείνανε και 10 μέρες δίχως ρεύμα, παρά

τις άνατιμήσεις της αρχαίας αθηναϊκής ΔΕΗ). Μετά πάλι από τον Πελοποννησιακό Πόλεμο και την παρακμή των έλληνικών πόλεων, βρήκαν την ευκαιρία οι Πέρσες να ζητήσουν συνεκμετάλλευση του Αιγαίου, άρχισαν να χρηματοδοτούν ένα κάρο Έλλαδίτες ρουφιάνους, ενώ και ο Σπαρτιάτης Ανταλκίδας έθεάθη ούκ όλίγες φορές να χορεύει πυρρίχιο και ζειμπεκίες με τον βασιλιά Αρταξέρξη και τον σατράπη Τριβαζο...

Καλά, για τους μεγάλους ήγέτες της έπόμενης περιόδου (Φίλιππο Β', Αλέξανδρο), όπως και της βυζαντινής δεν θά σās πούμε τίποτα, γιατί θά μελαγχολήσουμε! Πώς είναι πάντως οι ήγέτες ο Κωστάκης κι ο Πιωράκης; Έ, καμία σχέση! Κάποιες σύντομες αναφορές ώστόσο όφείλουμε να κάνουμε: α) στη ρωμαϊκή περίοδο, γιατί τότε ως γνωστόν κατασκευάστηκε ή Έγνατία Όδος (πού ΦΥΣΙΚΑ άπεπερατώθηκε στα μισά χρόνια άπ' όσα χρειαστήκαμε σήμερα έμεις μόνο για τή... μελέτη), β) στο κλίμα διαφθοράς και ραδιοργίας μέσα στο βυζαντινό παλάτι, πού θυμίζει κάπως τό σύγχρονο πολιτικό παρασκήνιο (με τή διαφορά ότι τότε ήμασταν υπερδύναμη και ΟΧΙ ένα γελοίο προτεκτοράτο) και γ) στην παρακμή των τελευταίων βυζαντινών χρόνων, όπου άφθονούσαν οι ένωτικοί (τί νομίζει δηλαδή τώρα ο Χριστόδουλος, ότι κομίζει γλαύκαν ές Αθήνας;), αλλά και οι τσάτσοι της τουρκικής πολιτικής (στη σύγχρονη Θράκη να δείτε)...

Να μην υπερβάλλουμε όμως κιόλας! Η Ίστορία γράφεται μόνο με διασταυρωμένες μαρτυρίες! Ός έκ τούτου, τις περίεργες φήμες για τή φράση πού δήθεν άκούστηκε τό βράδυ της 28ης Μαΐου 1453 μπροστά στην Κερκόπορτα («Γερή αυτή ή κλειδαριά, Μαρίκα!»), όφείλουμε να τις καταδικάσουμε ως ακοήθεις και άπολύτως ψευδοϊστορικές...

Ο ΕΞ ΑΠΟΒΑΗΤΩΝ